Akbaba

Muhalefet birleşiy

— İşte paşam, kurba

1956 YILINDA

15

Ev ve Apartman Dairesi

- İkramiye ve Kredili -

Ayrıca Zengin Para İkramiyeleri

Akbank'ın müşterilerine yeni hizmeti

YÜZ EVLER MAHALLESİ

Hesabınızda daima en az

150 LİRA

Bulundurunuz.

AKBANK

---

yarın siz de hayata atılacaksınız

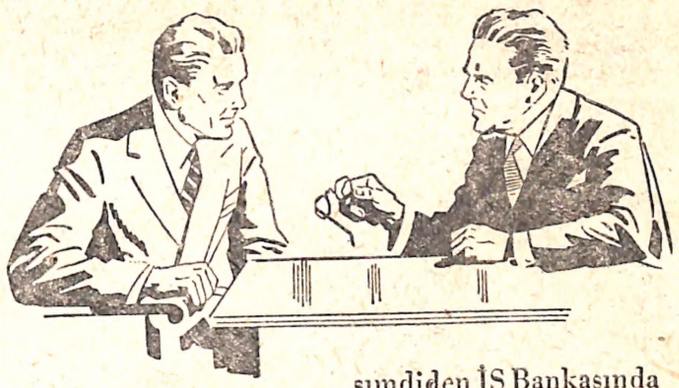

...şimdiden İŞ Bankasında bir İratlı Küçük Cari Hesap açtırınız... İratlı Küçük Cari Hesaplar her 250 kişiden 1 kişiye 50.000 liraya kadar peşin SERMAYE veya kaydıhayat şartıyla 600 liraya kadar AYLIK İRAT kazandırır

İRATLI KÜÇÜK İ K C H CARİ HESAPLAR

MUFASSAL BROŞÜRLERİMİZ GİŞELERİMİZDE EMİRLERİNİZE ÂMADEDİR

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

D-219

Muayyen

zamanlardaki sancılara karşı

KİNİNLİ

GRİPİN

KULLANINIZ

BAŞ AĞRILARINA KARŞI

OPON

FAYDALIDIR!

SÜMERBANK

SERMAYESİ 500.000.000 T.L.

Mevduat sahiplerine en fazla menfaat sağlayan bankadır.

ANKARADA YENİŞEHİRDE
İSTANBULDA GÖZTEPEDE
KONFORLU
APARTMAN
DAİRELERİ

AYRI ESASLAR DAHİLİNDE
YÜNLÜ ve PAMUKLU
SATIŞLARIMIZDA
%10 TENZİLÂT

SÜMERBANK

ZENGİN
PARA
İKRAMİYELERİ

SÜMERBANK

SAYI : 227 C.: 9 19 TEMMUZ 1956 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ, MİZAHİ GAZETE ★ SAHİBİ : YUSUF ZİYA ORTA

Akbaba

YENİ KANUNDAN SONRA :

— Görüyor musun başıma geleni kardeş: Günde on bin lira kazancım var diye aldı, ancak o on bin lira kazanıyor!..

KURBANLAR!

BEN, Şeker bayramını severim: Tarçınlı, limonlu akideleri, fıstıklı lâtilokumları, yumuşacık badem ezmeleriyle biraz mide bozsa bile, göz alıcı, ağız tatlılandırıcıdır.

Kurban bayramında, sürü var, kasap var, meleme var, kan var— Hayır, hiç biri mizacıma uygun değil!

Hele iktidar düşkünü bir politikacı iseniz, o ciğer tavaları, o şiş kebapları, o beyin haşlamaları hayalinizde kimbilir ne çeşit çeşit, ne acı mânalar alır.

Çat kapı... Ne o?.. Komşudan kurban payı: ya kanlı bir but, ya beş altı kaburğa kemiği... Aman ne iğrenç şey!

Haydi size ucuz bir nükte yapayım: İçinizde, şu bir kaç yüz karaborsa milyonerine kurban olmayan kaç kişi var?..

Millî Korunma Kanunu imdadımıza yetişmeseydi, etimiz, kemiğimiz değil, ancak kütükte ismimiz kalacaktı. O da para etmiyeceği için!

Durun size bir fıkra anlatayım:

Nasrattin Hoca, Kurban bayramı sabahı camiden dönmüş, evde tatlı tatlı hayal edermiş.

Şimdi komşulardan biri şöyle ganice bir kurban payı gönderse, etini pişirsem, kemiklerinden bir çorba yapsam...

Derken kapı çalınmaz mı?.. Hoca, içi ümitle dolu, etekleri zil çalarak pencereye koşmuş:

— Kim o?..

İnce bir çocuk sesi:

— Annem selâm söyledi, demiş, bir kâse etsuyu istiyor!..

Hoca, hayretle sakalını avuç layarak:

— Vay canına, demiş, amma hassas komşularım var: Hayalin bile kokusunu alıyorlar...

Evet efendim, zamane açık [illegible] de böyle: Bir yerde [illegible]mi var... Burunları, avcı köpeğinden daha hassas, tazıdan daha duygulu. Nasrettin Hocanın komşusu gibi bitişik evdeki hayalin değil, kırk kilometre ötedeki kazancın kokusunu alıyorlar.

Vah bize... Vah bizim gibi oldum olası genzi koku almayan, anadan doğma burnu tıkalı doğmuşlara!..

YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba

Sevgili okuyucularının Kurban bayramlarını, neşeler, saadetler dileyerek kutlar.

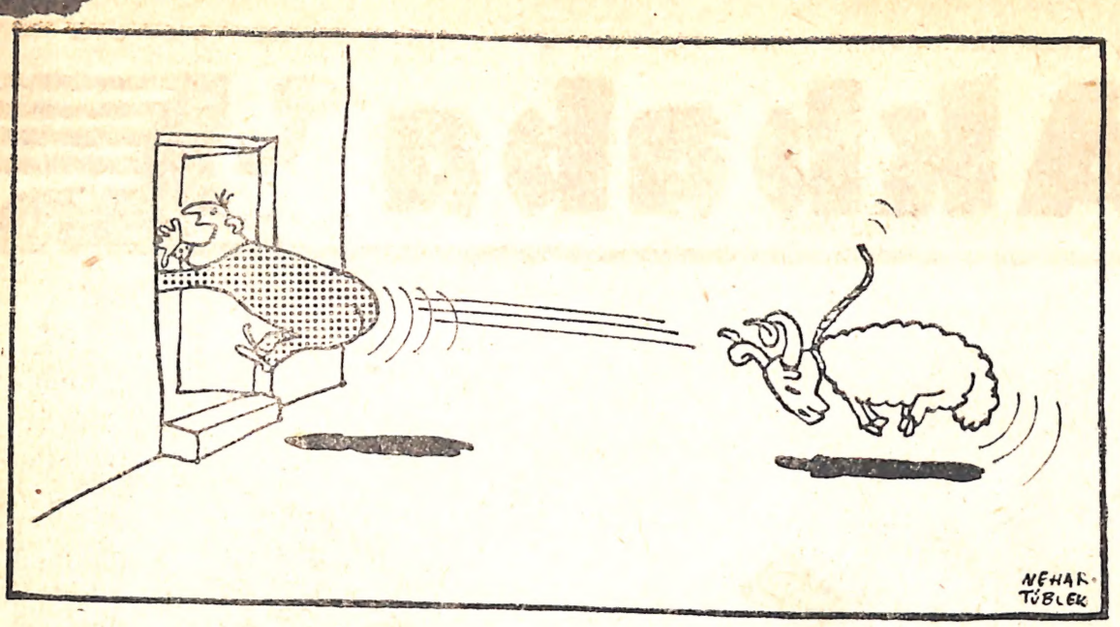

— Bak karıcığım sana kurban getirdim!..

Profesör Pot

★ Yazan : GAFFAR GAF ★

İŞANLANACAĞI kızın evine ilk gidişinde, evden ayrılırken:

— Yine buyrun, demişlerdi.

— Teşrif ederim, diye cevap ermişti.

Mesrure:

— Dünyada bu adamla evlenem! diye kesti, attı. Daha ilk onuşmalarında genç kıza:

— Güzel kadın erkeğin başı belâ olur, onun için sizinle vlenmek istiyorum, demişti.

Bu ne kaba herifti böyle. A-a Zâhit Beyi yakından tanıyan r çok iyi kalpli adam olduğu söylüyorlardı. Yalnız bir kuru vardı, her lâfında bir pot rar, bir çam devirirdi. Sorbon niversitesinde büyük bir barıyla zooloji doktorasını verş, profesörlerin zoruyla orada istan olmuştu. Zâhit Bey kenkusurunu çok iyi bildiği için günleri hiç çekinmeden şöyle latırdı:

— Elimde değil, bütün diktime rağmen o kadar gaf yardım ki Üniversitede bana: a grand gaffeur Türk» derdi. Talebeler adımı «doktor f» koymuşlardı.

Zâhit Bey bunları çekinmen anlatırken âdeta öğünür gikıkır kıkır gülerdi.

— Bir gün anfide ders verirdum. Suratsız profesör de nımızdaydı. Darwin nazarini anlatırken, çocuklara pro örün suratını gösterdim, muh em trofesörün suratına dikle bakın, dedim, insanların ymunlardan geldiğine bun daha iyi bir delil olabilir ? Fransız talebeler kahkahakırılırken onlara «İnsan gühayvandır. Gülmek suretiyhangi çeşit hayvan olduğunuisbat ediyorsunuz» dedim. Bu im Sorbon Üniversitesinde dersim oldu.

Zâhit Bey, Mesrure ile evlenk istediği tarihde Üniversitesinin değerli bir bilgini, zooloji (hayvanat) doçenti idi.

Zâhit Beyin gevezeliği, arka arkaya kırdığı potlar önceleri Mesrure'nin sinirine dokunurken, sonraları hoşuna gitmeğe başladı. Koca bulmak kolay değildi. Hele böyle kendi mesleğinde sivrilmiş, hayvanat bilgisinde otorite olmuş bir adamın karısı olmak, doğrusu övünülecek bir şeydi.

Mesrure, kendine güvenir bir kız olduğu için, uğraşırım, kocamı bu kötü huyundan vazgeçiririm, diye düşünüyordu.

Mesrure, işte bu kararla hayvanat âlimi Dr. Zâhit Beyle evlendi. Zâhit Bey çok geçmeden profesör oldu. Fakat pot kırmak huyundan vazgeçmek şöyle dursun, bu hastalığı günden güne arttı. Nasıl Sorbon Üniversitesinde ona «Doktor Gaf» diyorlarsa, burada da adı «Profesör Pot» olmuştu.

İlmî araştırmalar, eserleriyle, milletler arası büyük bir şöhret olan Zâhit Bey, gevezeliği, pot kırması yüzünden hayatta pek çok şeyler kaybediyordu. Yalnız Üniversite çevresinde değil, oturdukları yerde de, komşular, dostlar ona hep Profesör Pot derlerdi. Apartıman kapıcısı, bakkal, kasap, manav Zâhid Beyi tanımazlar, ama Profesör Pot deyince, hemen oturduğu apartımanı gösterirlerdi. Karısı yalvarmış, yakarmış, ama bir türlü onu bu kötü huyundan vazgeçirememişti. Profesör Pot'un, pot kırma hastalığı günden güne hiç durmadan artıyordu. Kaynanası ölenlere «gözün aydın» kızı evlenenlere «Allah kısmet açıklığı versin» demek en küçük potlarıydı.

Evliliklerinin onuncu yıldönümü idi. Mesrure Hanım onuncu yıldönümünü kutlamak için evinde büyük bir ziyafet hazırlamıştı. Yakın tanıdıklar, dostlar, arkadaşlar, üniversiteden birkaç profesör ve hanımı da bu ziyafete çağırılmıştı. Mesrure Hanım kocasına:

— Ne olursun, hiç olmazsa bu ziyafette pot kırma!

Diye yalvarmış, o da:

— Ah Mesrure yavrum, demişti, benim elimde mi? Elimde olsa hiç böyle terbiyesizlik yapar da herkesi darıltır mıyım?

Mesrure Hanım:

— Öyleyse, dedi, senden rica ediyorum, üzerine ait olmayan, sana vazife olmayan hiç bir söze karışma! Eğer çeneni açmaz, lâfa karışmazsan, pot ta kırmamış olursun.

Aslında çok iyi kalpli bir adam olan Profesör Pot, karısının ricasını yerine getirmek için söz verdi. Her lâfa burnunu sokmayacak, sorulmadıkça konuşmayacaktı.

Akşam, çağırılanlar gelmeğe başladılar. Sofraya oturulana kadar Profesör Pot, korkusundan ortalarda görünmedi. Ziyafet sofrası gayet mükemmeldi. Uzun masada yedi kadın, dokuz erkek misafir vardı. Hepsi de kibar, tanınmış kimselerdi. Profesör Pot'un sağ yanında İstanbulun en güzel kadınlarından bir hanım oturuyordu. Bu hanım ideal vücut ölçülerine sahipti. Hele göğüslerinin tazeliği, dikliği, sertliği, güz[illegible] lere destandı.

Profesör Pot'un sol yanında da sosyetede «Baygın İclâl» diye anılan yine çok güzel bir hanım oturuyordu. Bu hanımın gözleri süzük, gözkapakları yarı kapalı durduğu için ona «Baygın İclâl» derlerdi. Sosyeten'n en maceralı kadını idi. Bu ziyafete beşinci kocasıyla beraber gelmişti ama, kendisine kocasından daha yakın pek çok erkek arkadaşları vardı. Bunlara da çok cömert davrandığından biraz vaktinden evvel miadını dol durmak üzereydi.

Sofrada herkes gülüyor, konuşuyor, eğleniyor, yalnız Profesör Pot ağzını açıp bir kelime bile konuşmuyordu.

Mesrure Hanım çok memnundu. Ara sıra dayanamıyor Profesör Pot, artık patlayacak gibi oluyor, tam ağzını açacakken karşısında oturan karısı masanın altından ayağını dürtüyor, göz kaş ediyordu. O zaman Profesör Pot, boğazının son düğümüne gelen lâfı bir bardak su içerek yutuyordu. Sofraya nar gibi kızarmış hindi dolması gelmişti. Hanımlardan biri Profesör Pot'a:

— Hindi için çok düşünürler Beyefendi, doğru mudur?

Diye sordu. Profesör Pot karısına baktı. Mesrure Hanım, konuş, diye işaret etti. Hindi, hayvanat Profesörü olan kocasının mesleğini ilgilendiriyordu. Profesör Pot, hiç pot kırmamağa dikkat ederek hindi hakkında geniş bilgi verdi. O kadar güzel ve faydalı şeyler anlatıyordu ki herkes onu zevkle ve merakla dinliyordu. Kocasının kendi mesleği üzerinde böyle herkesi ilgilendirerek konuşması Mesrure Hanımın kollarını kabarttı. Profesör Pot:

— Fakat asıl düşünen hayvan hindi değil, eşektir, dedi, hattâ ona hayvanların filesofu derler.

Bu sefer eşek üzerine tatlı tatlı anlatmağa başladı. Şaşılacak şey, hiç te pot kırmıyordu.

Artık sofrada herkes profesöre hayvanlara dair bir şeyler soruyor, onun bilgisinden faydalanıyordu. Meselâ bir erkek ateş böceklerini, yaşlı kocası olan bir hanım boğaların nasıl öküz hâline getirildiğini, başka bir hanım da koyunların neden uysal bir hayvan olduğunu sormuştu. Pot kırmağa en uygun olan bu konular üstünde bile Profesör Pot bir tek pot kırmadan konuştu.

Sol yanındaki güzel hanım:

— Beyefendi, bir şey soracağım, dedi, inekler neden öyle garip garip bakarlar. Sanki bir şeyden şikâyetleri, dertleri varmış gibi... Zavallıların gözleri baygın baygındır?

Profesör Pot:

— Elbette Hanımefendi, dedi, günde iki defa sizin de memelerinize asılıp süt sağsalardı, sizin gözleriniz de kim bilir nasıl baygınlaşırdı...

Sonra sağ yanındaki «Baygın İclâl» Hanıma dönüp sordu:

— Öyle değil mi Hanımefendi?

Küt diye bir ses duyuldu. Profesör Pot:

— Ah!.. dedi ve bir daha ne sorarlarsa sorsunlar cevap vermemek üzere sustu. Karısı masanın altından katır gibi tekme atıyordu.

P. G.

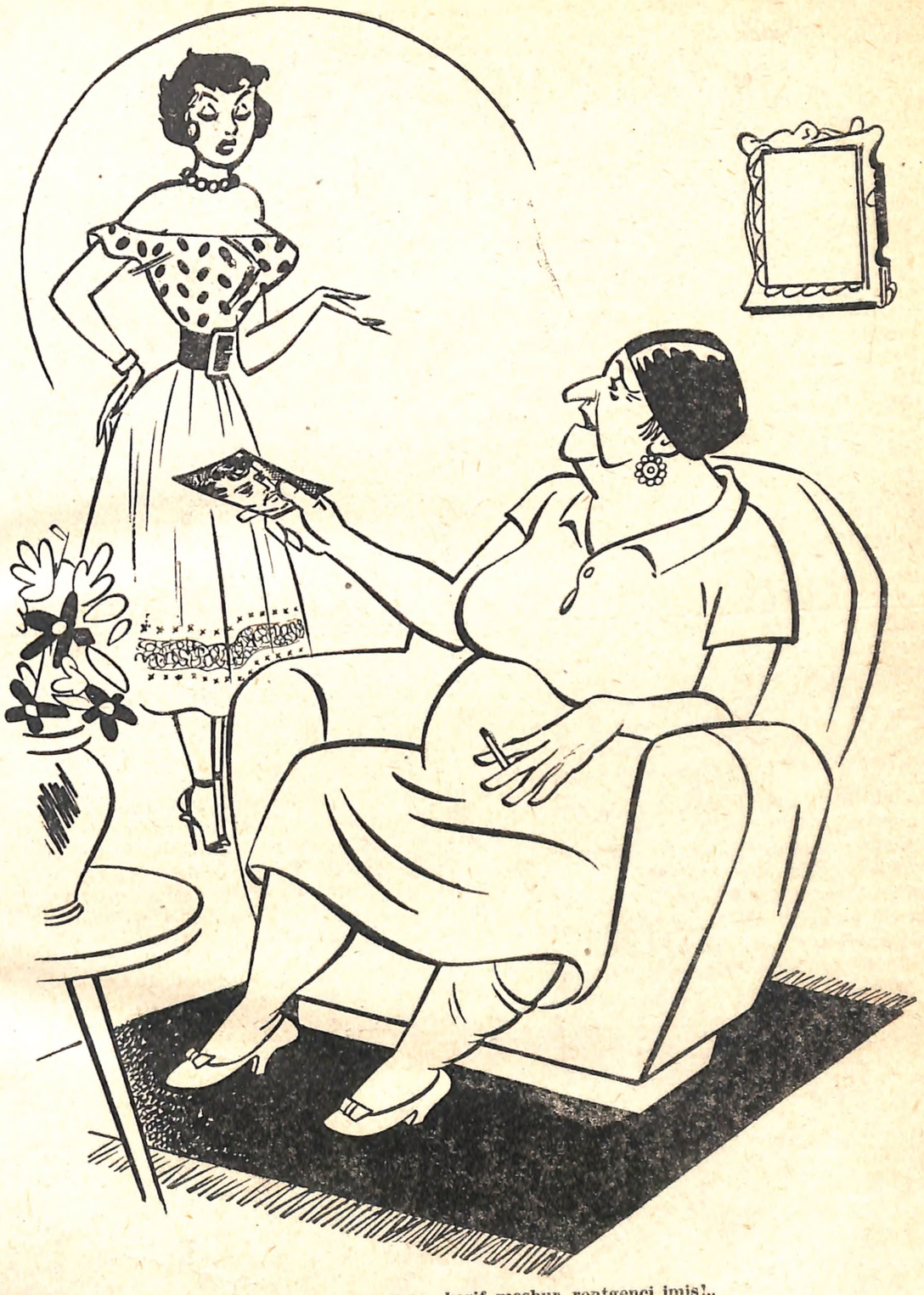

— Aaaa, dünyada varmam anne, herif meşhur rontgenci imiş!..

Ne yapsın?

Eski bir arkadaşı, Esat Mahmut Karakurd'a dert yanıyordu:

— Hain karımın yaptığını gördün mü? Beni aldattı. Hem de kendi evimde, kendi yatağımda, en yakın arkadaşlarımdan biriyle...

Esat Mahmut onu teselli etti:

— Ne yapsın kardeşim, size gelenler yalnız yakın arkadaşların!

□

Şecaat arzederken...

Meyhanede buluşmuşlardı.. Evlilik hayatının mahrem sırlarından bahsediyorlardı. Biri:

— Karım o kadar utangaçtı ki, diye anlattı, her gün bizim mağazaya gelir, alışveriş ederdi. O kadar arkasından ışık çaldığım halde aldırmazdı da ancak çimdiklediğim zaman geri dönerdi...

MONAKO PRENSESİNE Mektup...

Sayın Prenses Grace Kelly! Yâni bu senin yaptığın da iş mi? Mektubuma böyle başladığım için özür dilerim. Yüreğim yanık ta, ondan «Merhaba Kör Kadı!» diyerek söze başladım.

Nedir bu senin bize ettiğin Grace Kelly? Doğrusu bunu senden hiç mi hiç ummazdık. İşe çok iyi başladın, ama ardını getiremedin. Sen ki, marangozluktan milyonerliğe yükselmiş bir Amerikalının kızıyken, sen ki alt tarafı bir Hollywood yıldızıyken bugün bir prenses oldun, nasıl olur da tarihten, prenslerin, prenseslerin, kralların, kraliçelerin, şahların, sultanların hayatlarından ders almazsın? Olur mu bu Grace Kelly? Yakışır mı sana?

Bak sana yakın tarihten bir kaç yaprak çevireyim. Meselâ İngiltereyi alalım. İngiliz Kralı Sekizinci Edward, Madam Simpson'la evlenecek mi, evlenmiyecek mi? Aşkını mı, tahtını mı tercih edecek? Biz Türk gazetecileri bununla, bu şahâne aşkla çenemizi yorduk. Hâlâ da gazetelerimizin sürümü için Madam Simpsonun, yahut Vindsor Dükü'nün hâtıralarından medet umarız.

Bu Kralî aşk kabak tadı verince bereket versin, Ali Han'la Rita Hayworth nâm meslektaşımızın cilveleşmeleri ortaya çıktı. Rita ile Ali Han ha evlendiler, ha evlenecekler, Rita ha doğurdu, ha doğuracak, ha ayrıldı, ha ayrılacak, ha barıştı, ha barışacak, kızı Yasemin'e ha nafaka aldı, ha alacak, yıllarca bunun heyecanını çektik; okuyuculara da çektirdik.

Bu iş te cıvıyınca, dünya yüzünde kral kıtlığına kıran girmedi ya, bereket Mısır Kralı Faruk ortaya çıktı. Faruk'un dağa kaldırdığı dansözler, bir gecede kaç kadınla yattığı, Faruk'un dünyanın en zengin kadın kilotu koleksiyonu, Kral Faruk'un kumarda bir gecede kazandığı, kaybettiği para... Bizi yıllarca uğraştıran bizim de okurları yıllarca uğraştırdığımız konu bu idi.

Faruk ta demode oldu. O zaman Prenses Margaret'e sarıldık. Tayyareci Albay Towsend'le evlenecek mi, evlenmiyecek mi? İçimizde at yarışı gibi bahse girenler bile kaldı. Aileler bu yüzden ikiye ayrıldı, kavgalı oldular. Bir kısmımız «memleket» bir kısmımız «aşk» diyordu. İçimizde evlenmek isteyip te, geçim zorundan bir türlü evlenemiyenler «Nasıl olsa biz evlenemiyoruz, hiç olmazsa Margaret evlensin!» diye dua ediyorlardı. Sonunda «memleket» diyenler, yâni Margaret'in üstüne oynayanlar bahsi kazandı.

Bu iş te kapanınca, biz iki elimiz böğrümüzde nerden bir kral, kraliçe, prens, prenses çıkacak ta kendimize iş bulacağız diye düşünmeğe başladık.

İşte tam bu sırada, Allah razı olsun siz ve muhterem kocanız Monako Prensi fedakârlık ederek ortaya çıktınız. Sizi zar zor çok şükür evlendirdik. Yine çok şükür gebe kaldığınızı da duyduk. Peki, sonra? Hani bunun arkası? Alt tarafını getirmediniz. Siz söyleyin, biz şimdi ne yapalım?

Sayın Garce Kelly! Sen yâni bizim durumumuzu bilmiyor musun? Falih Rıfkı baş yazı yazmıyor işte... Nadir Nadi de öyle... Ahmet Emin, Cihat Baban dersen, onlar da öyle... Hüseyin Cahit de baş yazı yerine hâtıralarını yazıyor. Zâten öbür gazetelerde baş yazı yoktu.

— Gülhane parkına mı? Hadi canım! Biz vitrinleri seyretmeye gidiyoruz, daha eğlenceli oluyor!..

Fıkralara gelince, ne Doğan Nadi ... ziyor, ne Bedii Faik... Burhan Felek te ... figüratif fıkralara başladı. Görüyorsun biz kala kala bir sana kaldık. Şimdi sana çok muhtaç olduğumuz bir sırada, sen sus pus oldun. Sebebi ne bunun a Grace Kelly? Yoksa Monako'da da mı değişiklik oldu?

Nedir bu senin ettiğin bize? Gayri verir Grace Kelly! Ne yapacaksan yap! zi fazla bekletme, çünkü beklemeğe tahammülümüz kalmadı. Allahaşkına göster maranı! Doğuracaksan doğur, doğurmıcaksan, vaz geçtiysen, bildir de ona göre ... zalım. Kocandan ayrılacaksan ayrıl. Kıskanedeceksen et, sevişeceksen seviş. Her ne ... pacaksan yap. Yâni boş durma a Grace Kelly!... Biz senden neler umuyorduk, böyle yarı yolda bırakmak hiç sana yakıştı mı? Çok teessüf ederiz.

Bak, sana açık açık hâlimizi arzet... Artık gerisini sen bilirsin. Senin insaniyetine kalmış. Tek bir şeyler yap ta ne yapsan yap!...

Sana son sözümü de söyliyeyim: Bu tarafta ne baş yazı, ne dip yazı, ne ... kalmadığından, eğer sen de bir şeyler yap imdadımıza yetişmezsen hem valla hem billâhi sürümsüzlükten sürüm sürüneceğiz. Artık düşün taşın, işi ... yüksek vicdanına havâle ediyorum. Ev Allah sonra sana güveniyoruz. Sen nasıl bilirsen öyle yap Grace Kelly!...

Dört gözle cevabını bekler, pek muhterem kocanız Monako Prensinin yüksek müsaadeleriyle gözlerinden binlerce defa hasretle öperim.

ES. O. ES.

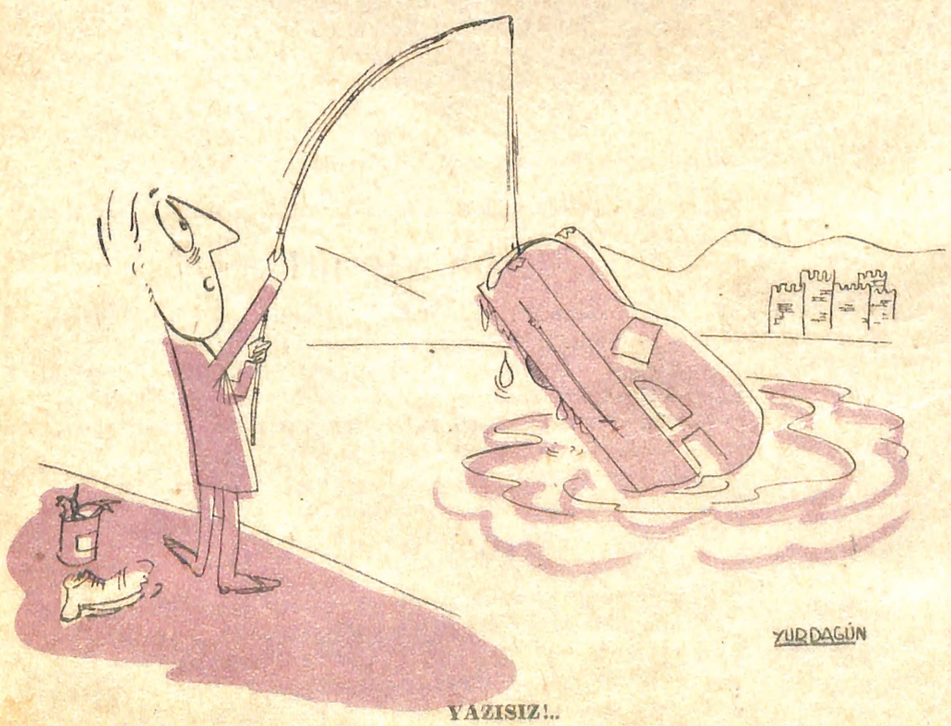

YAZISIZ!..

Şehirde Bu Haftaa

— Allo allo... Burası İstanbul Radyosu muhterem dinleyiciler; şimdi Şehirde bu hafta saatimizi açıyoruz.

Tâââ... naranaaa... niiii, tere naa niiii...

Hazırlayan Ahmet, teknik asistan Mehmet.

Ter naaa niiii, ta ner ni nâââ...

Aziz dinleyiciler, bu hafta içinde şehrimizi ziyaret eden beş Alman gazetecisiyle yaptığımız konuşmada, Heyet Başkanı Her Şinayzer sorduğumuz sualleri cevaplandırarak...

Das ibin nah zaygunge danging şılaftın nihhh... demiştir ki, güzel memleketinizi bu ikinci ziyaretimde gördüğüm...

Şınihlen Doyçe gıbanın ıhhh, vagondaynen zilâhe illustraytung das uber nahhh... Misafirperverlikten dolayı başta sokak satıcıları olmak üzere bütün ses san'atkârlarına gerek şahsım, gerekse birleşmiş milletler... dikengunge iş bi lahten gûûte mah zınk şilakkın dıhhh.. Teşekkür ederim. Her Şnayzer memleketimizi nasıl buldunuz?. Das Turkey zi Gunterland bihne vurgassen... Güzel memleketinizi bulmak için çok aramadım, hiç zorluk çekmeden kolaylıkla buldum. Çünkü elimde harita ve adres olduğu gibi, esasen uçağa da bindiğimden... Şıhpurger das ıfvinter buhre vunge zaynun nahhh... Yollardaki toz ve sinek bulutlarından bir ara arkadaşımı kaybettimse de... İh aydunge pilongın dıs brunter nâbe zuuhen tıhhh... Plâjlara lâğım sularının karışması da ayrıca güzellik veren... Kugen aynın zipeştaynın gud fihren nahhh... Yolların dar ve arabaların çok sıkışık olması... İz bihaynın nurge şılahtıt vah vahh vahhh... Yaaaa... Ezilmeden canımızı kurtarmış olmamızı saadet biliyoruz... Tabakın nayne eıslaved zigoynerne nihhh... Buradan unutulmaz hâtıralarla ayrılacağız...

Naa... nara tri niii naaaaa... Amerikanın bozuk muslukları tamir hayır cemiyeti başkan muavininin üçüncü yardımcısının vekili Mister Paverguud geçen hafta içinde şehrimize gelerek bizim yerli musluklarımız hakkında... Dıs iz e nays det veytling teenks veri meeç... demiştir ki, musluklarımız çok demokratik olmakla beraber, lâvabo deliklerinin tıkalı oluşu... gaardın kongreyşın sooşelli, bikoooz tu avır yunaytid neyşıns... Tu mi ez meeç ez meeen hiz İşte bu yüzdenidr ki, önce lâvabo deliklerini tıkamak için bir plân ve program dahilinde... İz e guud end e freş glennig ebaovt cast governemenet... Bu plân dahilinde... Veri gledli sikülaeyşin end kamminikeyşın... tıkanan delikleri açmak... e biyutıful artıklı cooo tu his nayt... Memleketinizden hayranlıkla ayrılıyorum.

Taaa... tara taaaa nire ni tri ni naaaa...

Geçen hafta İtalya'nın on altıncı sınıf film yıldızlarından. sinyorina Pariçelli şehrimize gelmiş, üç saat kaldıktan sonra

dönmüştür. Sinyorina Pariçelli bizim yerli filmlerimiz hakkındaki düşüncelerinizi... Si e ciyorniyo çiyale niyo nasiyoni filme cavaleskiyo fiyesko... demiştir ki, filmlerinizi çok güzel buldum... Tire biyenko niyene e puççi adigluyane parpareççe figliyo... Yalnız çok fazla adam öldürerek insanların canına kıymanız... Mortire polissiyoni viva il io mi... asıl beni cezbeden göbek danslariyle... İyo danse nin piçiyale meçillu piçiyo si kööre... Kalbimi burada bırakarak ayrılıyorum.

Taataaa... tita nereni naaaa...

Geçen hafta içinde memleketimizi ziyaret eden Sorbon Üniversitesi Yüksek Alış-Veriş Profesörü Mösyö Hanri Pol Teknik Üniversitede kalabalık dinleyici sıraları önünde verdiği konferansta... Jattandü e ün boku mirakl mize puvan dö tu nasyonalite parskö dezün muvman dö partisyon dö la Türki... Bu sokaklarda, bu vasıtalarla ölmeden nasıl yaşayabildiğinize hayranlıkla... boku e dan la vi dö mussan biyen nö tu silasyon mee tujur partir je vuzan alle... kahramanlığını çok duyduğum ve bildiğim sizlere karşı... realizasyon e tün nuvo jurnal dön prensib şak uvre... Teşekkürlerimin iblağına tavassutlarınızı rica ederim.

Taaa... nara naaa ni ter ni naaaaa...

Geçen hafta içinde limanımıza sekiz yüz kişilik bir turist kafilesi gelerek, gemilerinde üç gün istirahat ettikten ve gemilerinin güvertesinden dürbünle Köprü, Eminönü ve Karaköy meydanlarını seyrettikten sonra dönüp gitmişlerdir. Turistler arasında bulup konuştuğumuz Yunanistanlı Matmazel Marika ile şunları konuştuk: Matmazel Marika burada en çok hoşunuza giden yemekler hangisi olmuştur?.. ah vire hıreson tos is kospos natom merisos amis paskalyos tanteristos sata periskos... en çok tahin helvasıyla yumurtalı pastırma... karisfas tosorus yasu lavris mavrikaris peris perisyamus... fakat bir türlü taze Çengelköy hıyarlarını... tadis çsemen tovaris yumusakisu mu asenoskoos... unutamıyacağım, demiştir.

Taa, tre nii naaaaa...

Geçen hafta içinde dost Elnühûde'nin petrol kuyuları Nâzırı Ekselans Esseyid Kâbûti Al-ihvan İbni Martuvan şehrimize gelerek Belediye reisimizi makamında ziyaret etmiştir... Bilıtlaaae izâââ meal-kureyne vel - uhuvveti lâaaa petruule... İki kardeş memleket arasında daha sıkı bağların kurularak... İnnelicabı fiha şavkatum lehüm an kariben li-avnın şetaretuhuu emma siyasetin ve izaa fii men cerrebin tezkiyetu... Hayatımda gördüğüm en yakışıklı vali olan zatıâlinizi, bilhassa tanzim satışlarıyla göstermiş olduğunuz... Memleketeyn Arab vel necabeti huve la yeşmau an selameti... aramızda ayrı gayrı olmadığından sizin bize buyurmanızı, bir acı kahvemizi içmenizi... Maksuden alel hesabe ettegayyeru

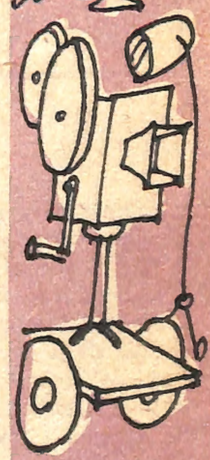

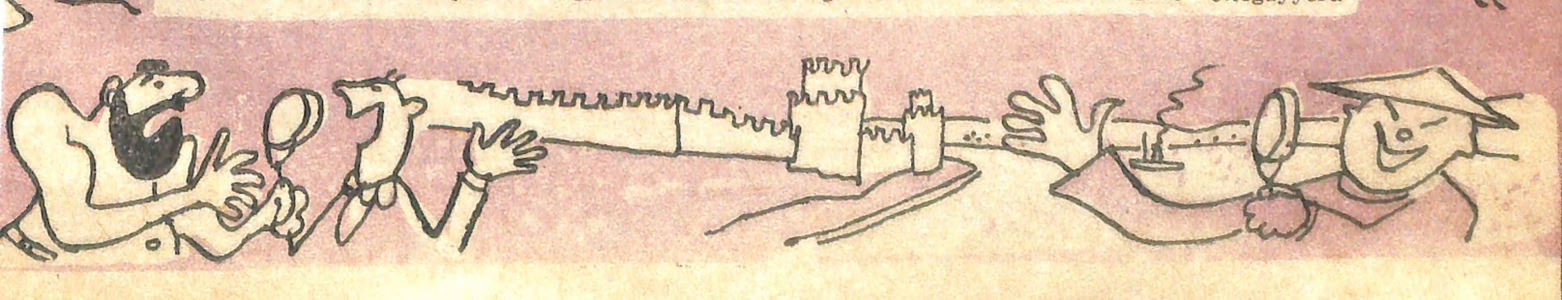

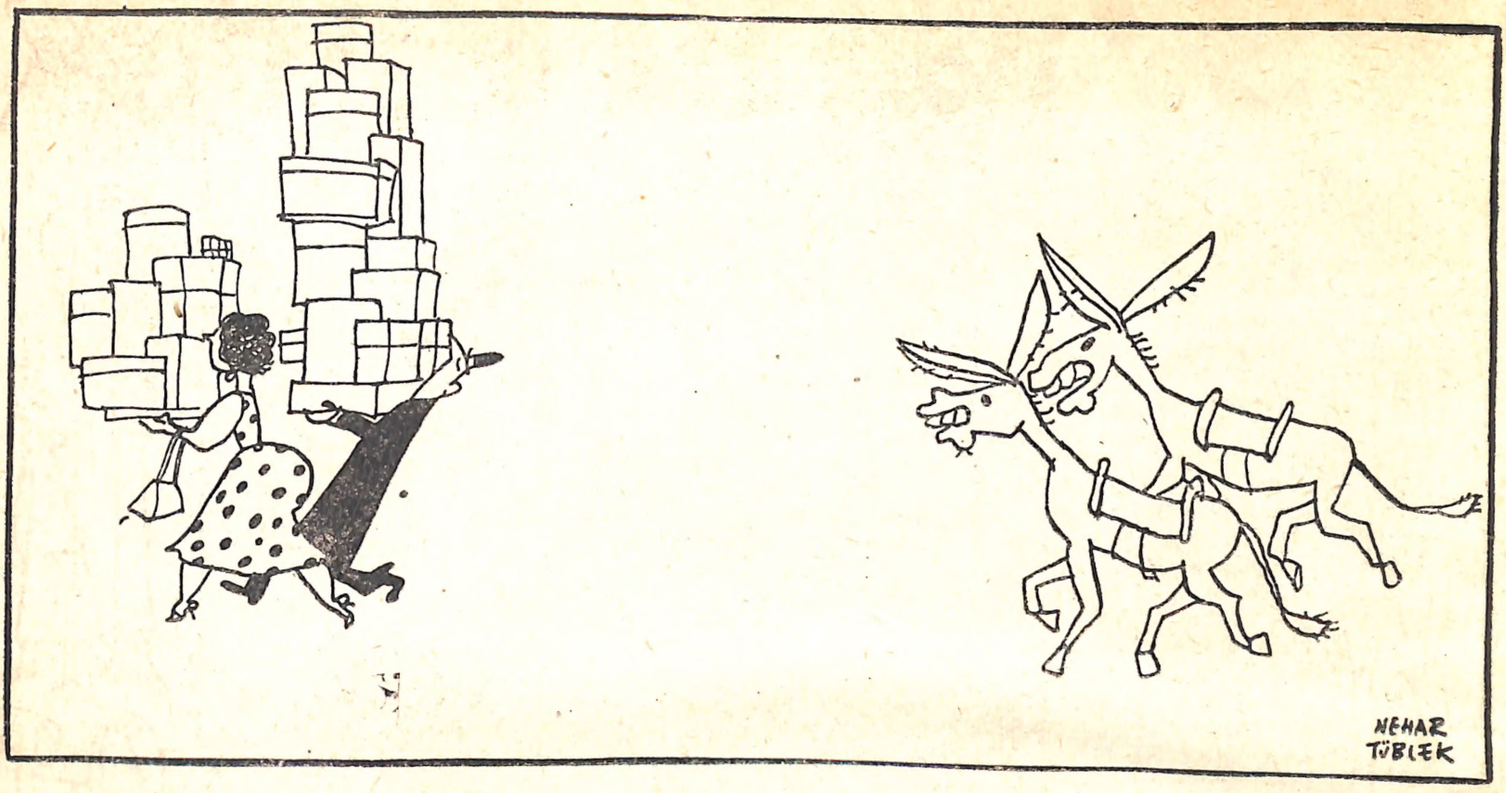

Eşek — Şu insanlar da çok hasetçi... Ne görseler aynını yapmağa kalkarlar!..

ulsenne fil İstanbuuul... mutlaka gece yatısına beklerim...

Taa... nire nii naaaaa...

Kardeş İran pehlivanlık klübü ve Gürz atma federasyonu Umum Reisi Gürzübâni geçen hafta içinde şehrimize gelerek ilgililerle konuşmuş ve bu arada.. est cehîn-hâhi küment Kehkeşâni kümbet doost best nihavent dü yek kübuuudest mâh-ı fruuust... Yağlı güreşlerde pehlivanlarınızın sürdüğü zeytinyağın tadına baktım, çok hoşuma gitti... Keremkârî penç zuhuur dest çeharı yek dü cihanı pehlivan-ı nev civaaan... Memleketinizden kolay kolay ayrılabileceğimi zannetmiyorum.

Taaa... nir ni ter nenni naaa...

Çok yakın dostumuz ve pek yakın komşumuz Çin Krallığının Monako imparatorluğu Büyük elçisi ve dünyanın tanınmış istiridye yetiştiricilerinden Pang Çeng-Tung, geçen hafta içinde memleketimizden geçmiş ve balıkçılık Cemiyeti Başkanı İlyas Reis tarafından kabul olunmuştur. Ekselâns Pang-Çeng-Tung ile İlyas Reis arasında şu mühim konuşma cereyan etmiştir:

— Hoş çeldun melmeçetumize Bay Panga çengu efendu...

— Ming ung tiyeng şeng, çang çing, şung...

— Çini maçun tenuzlerinde hamsi paluğunun paluna paluğuni yuttuği toğri mitur?

— Vang veng ving penge minge şing tingir şıngır meng...

— Anlatum. Verduğunuz malûmata çok teşeççür eterum. Te pagayım pağa, haçan pizum puralari hoşuna çitti mu?

— Yeng yine yeng, şeng yine şeng çangır çungur çunk. Kaymay peşeveng, çan paçan tung...

— Pen de sağa teşeççur ederum. Çule çule bay Paga Çanga Efendu...

Bundan sonra Bay Pang - Çeng-Tung dünyanın cenneti Boğaziçinde yaptığımız odun iskeleleri, çöp iskeleleri, kömür depoları, fabrika ve apartımanlardan dolayı duyduğu hayranlığı belirterek, bizim sizden alacağımız çooook dersler vardır, demiştir.

Aziz dinleyiciler! Şehirde bu hafta proğramımız çok şükür bitti. Sabırlı dinleyicilere çok teşekkür ederiz. Hepinizin gözü aydın. Taaa... nire nii na tita naaaaaa...

KURRBAN!..

HAFTANIN ŞAKALARI

TEDBİRE HACET YOK

Kadın, telefonu açtı:

— Alo? Köşedeki silâhçı mı? Sabahleyin ısmarladığım tabancayı almaktan vazgeçtim.

— Neden bayan? diye sordu telefonda ses.

— Ne yapayım? Kocam istediğim mayoyu alıyor...

□

VAZGEÇ BU ESVDADAN

Medrano sirki İstanbula g diği sıralarda, çok güzel l canbaz kız vardı da, hani İ tanbullu bir delikanlıya ka mıştı. O zaman kendisine so dular:

— Eski nişanlınızı neye b raktınız?

Kız güldü:

— Eski nişanlım sirkin pa yaçosuydu. Ne zaman beni öp se yüzüm gözüm şafi köpeğin dönerdi de ondan...

□

DEMEK ÖYLE..

— Yine geç kaldınız işe, de di patron, yaşlı memura.

— Affedersiniz efendim, u yanamamışım.. diye kekeled adam. O zaman patron hayret le sordu:

— Ya? Demek evde de uyuyorsunuz!..

Tersi lâzım

Karl Libknacht adında bir Alman öyle bir fotoğraf makinası yapmış ki, insanların resimlerini, sanki üstlerinde elbise yokmuş gibi çırılçıplak çekiyormuş. Fotoğraf makinasına hiç lüzum yok, bazı erkeklerin gözlerinde öyle röntgen ışınlı kuvvet vardır ki kadınları gözleriyle soyar sovana çevirirler. En giyinik kadın onların bir bakışıyla anadan doğma hâle gelir. Hattâ yolda giden bir kadını gösterip:

— Şunu görüyor musun, derler bu kadının kalçasında iri bir ben var.

— Şu kıza bak. Tam sol baldırında dut iriliğinde bir leke var.

Hattâ bazılarının gözü röntgenden bile kuvvetlidir de:

— Ben bir bakışta adamın ciğerini okurum, derler.

Onun için bize Alman'ın icad ettiği giyiniklerin çıplak resimlerini çeken fotoğraf makinası lâzım değil. Bunun tersini yapabiliyor mu? Yani çıplakların giyinikmiş gibi resmini çeken makine... Hüner işte bunda.

Giyinikleri çıplak gösteren fotoğraf makinesi belki muhaliflerin işine yarar. Eğer muhalefet eline böyle bir makine geçirirse vatandaşların çırılçıplak resimlerini çekip:

— İşte vesika!.., der, bakın vatandaşlar ne hâle geldi.

Hem dünyada çıplakların gittikçe artmakta olduğu bu günlerde böyle bir icada ne lüzum var, asıl tersi lâzım.

●

UYKU

Michigan Üniversitesinde bir uykusuzluk denemesi yapılmış. 231 saat uyumadan duran bir genç, son saatlerde hayâller görmeğe, kendisine söylenenleri anlamamağa başlamış, kim olduğunu ve ne yaptığını bilmediğini itiraf zorunda kalmış. Ayol bu uykusuzluk değil, uyku hâli. Bizde yıllardır uyuyanlar hayâl görürler, kendilerine söylenilenleri anlamazlar, kim olduklarını, ne yaptıklarını bilmezler. Amerikalı gencin bir yanlışlığı var. O uykusuz kalmamış, sağlam bir koltuğa kurulup uykuya dalmış.

YOK OLMAK

İllüzyonist, halka dönmüş, yapacağı hüneri izah ediyordu:

— Şimdi son numaram, sevgili bayanlar baylar.. gözünüzün önünde yok olacağım!

Seyirciler arasında bir kadın sesi duyuldu:

— Aman çabuk olun, yemeği ateşte bıraktım da geldim!..

(Devam edecek)

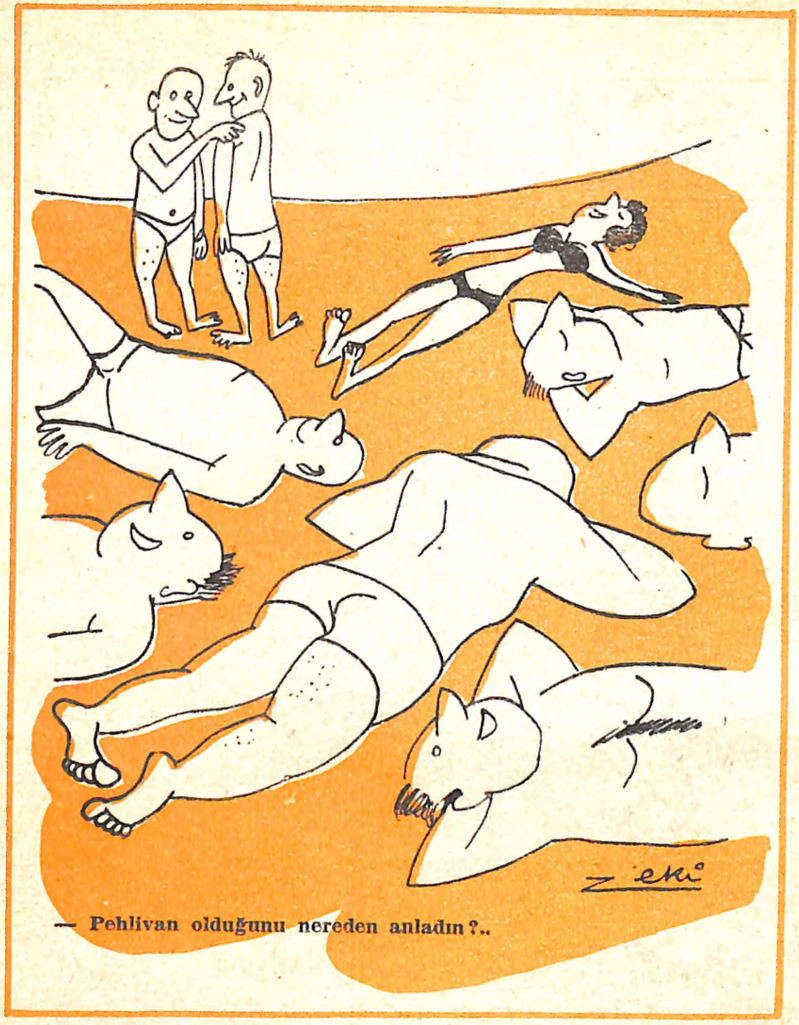

— Pehlivan olduğunu nereden anladın?..

MEŞHURLARIN EN ÇOK GÜLDÜKLERİ FIKRALAR

★ Anketi yapan: OLCAYTO ★

Halikarnas Balıkçısı - Cevat Şakir - (Hikâyeci)

Eskiden Avrupadan gelen vapurlar Dolmabahçe açıklarında dururmuş. Avrupada uzun seneler tahsilde bulunduktan sonra memleketine dönen bir Üsküdarlı sabırsızlıkla Boğaz vapurunu beklemeden bir kayığa atlamış ve karşıya geçmek istemiş. Yolda Karadenizli kayıkçıya sormuş:

— Sen coğrafyadan anlar mısın?

— Okuyup yazmam bile yok, demiş kayıkçı.

— Vah, vah, öyleyse çeyrek ömrün gitti.

Gene biraz daha gitmişler, deniz çalkalamağa başlamış:

— İlm-i hikmeti tabiyye bilir misin?

— Okuyup yazmam yok dedik ya.

— Öyleyse ömrünün yarısı gitti, demiş âlim.

Gene biraz daha gitmişler, deniz daha şiddetlenmiş.

— İlm-i hikmeti kimya bilir misin?

— Bilmem, demiş kayıkçı.

— Vah vah, demiş âlim gene. Ömrünün dörtte üçü heba olup gitti.

Bu sırada deniz büsbütün azdırmış, kayık ha battı, ha batacak. Bu defa kayıkçı sormuş:

— Yüzme biliymisun ta?

— Yo, demiş âlim.

— Öyleyse ömrünün tümü gitmiştur âlim bey...

ÖZDEMİR ASAF (Şair)

Ezop bir gün gezerken, yolda karşısına sitenin valisi çıkmış. Vali, adamlarıyla kalabalık bir topluluk halinde halk arasındaki mutad gezintisini yapıyormuş.

Ezop ile karşı karşıya geldiklerinde vali sormuş:

— Nereye gidiyorsun?

İdarenin hoşnudu olmayan Ezop:

— Nereye gittiğimi bilmiyorum, diye cevap vermiş valiye.

Bu cevap, adamları nezdinde küçümseyen bir eda taşıdığından valiyi kızdırmış:

— Tutun, demiş, bu adamı alın götürün. Sokaklarda serseriya ne dolaşanların yeri hapishanedir.

Adamlardan bir kaçı Ezop'a yaptıkları zaman filozof:

— Vali hazretleri demiş, ben sabahleyin evden çıktığımda hapishaneyi boylıyacağımı bilmiyordum ki..

TURHAN SELÇUK
(Karikatürist)

Devir İkinci Muradın en şiddetli zamanı. Bektaşinin içkiye düşkünlüğü malûm. Bir gün Baba erenleri elinde şişe demlenirken yakalamışlar, doğru 4. Muradın huzuruna. Bektaşi karşısında çatık kaşlarıyla padişahı görünce ayılır gibi olup şişeyi arkasına saklamış. 4 üncü Murad:

— Yaklaş bakalım demiş, ellerini öne uzat.

Bizimki şişeyi sağ eline alır, sol elini öne uzatır.

Murad, hafifçe gülümseyerek:

— Öbür elini de uzat!

Bektaşi babası geri geri gider, şişeyi arkasiyle duvar arasına sıkıştırarak iki elini de öne uzatır:

Padişah vaziyeti anlamıştı:

— Şimdi de, iki elin önde, bana doğru yürü bakalım.

Baba erenler biraz düşünür:

— Oynama Murad, der, bana şişeyi kırdıracaksın.

Neriman Köksal (Film yıldızı)

Akıl doktoru timarhaneyi ziyarete gelen bir dostunu bahçede gezdiriyor ve hastalar hakkında malûmat veriyormuş. Bu sırada bir kanapeye oturmuş iki kişi görmüşler. Biri oturmuş düşünüyor. Ötekisi ise sanki deniz kıyısında balık avlarmış gibi oltayı denize atar, zokaya yem takar, balık çeker gibi hareketler yapıyor, ama meydanda ne olta, ne yem, ne zoka, ne deniz yok.

Doktor akıllı akıllı oturana yaklaşmış:

— Ne yapıyor bu?

Adam acır gibi bir halle:

— Zavallı, deli, demiş. Kendisini balıkçı zannediyor, burayı da deniz.

Doktor bakmış akıllı bir adam, her halde gardiyanlardan biridir demiş.

— Haydi sen bunu al da koğuşa götür.

Adam «Başüstüne efendim demiş.» Sonra başlamış kürek çekmeğe...

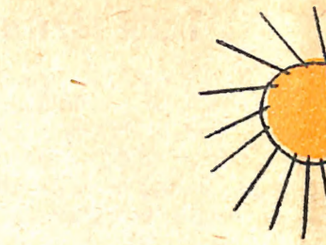

— Bu hayatı yaşamak iç

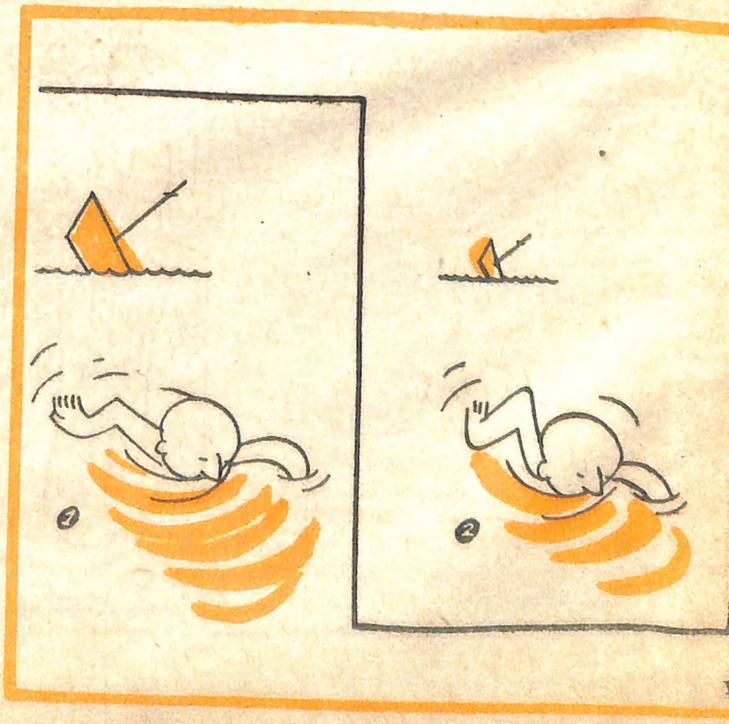

milyoner olması lâzım azizim!.

Bülent Oran (Film yıldızı - Mizah hikâyecisi)

Köy papazı halkın kiliseye ve dine karşı ilgisinin gittikçe zayıfladığını görünce dertlenmeye başlamış. Tabii ilgi azaldıkça kilisenin geliri de azalıyor ve papaz her gün biraz daha fakir bir hayat yaşamağa başlıyormuş. Papaz nihayet buna bir çare bulmuş...

Pazar günü mutad âyin yapılırken kilisenin damına bir çocuk yerleştirmiş eline on tane maytap vermiş. Papaz lâfı evirip çevirip:

— Ey ilâhi bizi aydınlat, diyor.

Damdaki çocuk ta bir maytap yakıyormuş.

Nûur-u ilâhi tarafından kilisenin aydınlandığı haberi hemen yayılmış ve köylüler kiliseye dolmağa başlamışlar. Yine bir pazar günü papaz bermutad: «Ey ilâhi bizi aydınlat» larla kilisenin içini bayram yerine çevirmiş. Fakat uzun bir konuşmadan sonra son defa: «Ey ilâhi bizi aydınlat» deyince damdaki çocuk bağırmış:

— Papaz efendi maytap kalmadı, kibrit yaksam olur mu?

Necati Cumalı (Şair - Piyes yazarı)

Bernart Shaw'ın eserleri kadar değilse bile pintiliği de bir hayli meşhurdur. Büyük yazar bir gün kiliseye gitmiş. Kilisede âyin yapıldıktan sonra halk dışarı çıkarken papazlar yol üstüne bir masa koymuşlar ve halktan kiliseye yardım olarak iane toplamağa başlamışlar.

Herkes birşeyler veriyormuş. Kimi az kimi yok...

Nihayet sıra Bernart Shaw'a gelmiş, muharrir hiç istifini bozmadan masanın önünde duralamış ve elini cebine sokarak, basın kartını çıkarmış:

— Paso, deyip geçmiş.

(Anket devam edecek)

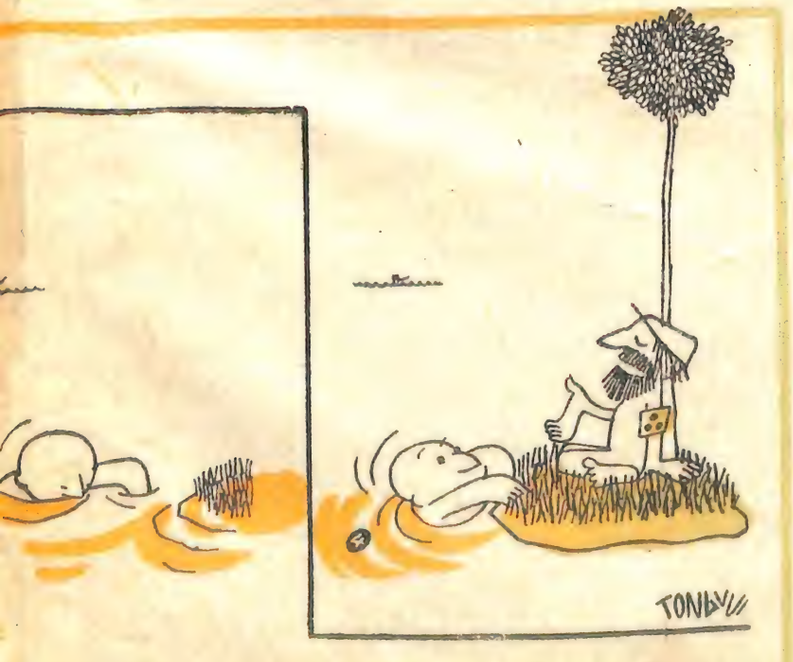

Z!..

— Kızkardeşiniz, güzellik bakımından o kadar size benziyor ki, müsaade ederseniz kardeşinizle arkadaşlık edeyim!..

DÜŞMANLARIM VAR!

Türk edebiyatının büyük ve içli şairi Ahmet Haşim Bağdatta doğmuştu. Sekiz yaşında Türkiyeye (İstanbula) gelmişti.

İçine kapanık bir adam olan Haşim'in hırçın ve kavgacı bir mizacı vardı.

Bir gün Haşim'e bazı Iraklılar:

— Sen Bağdatlısın, Irakın maruf bir ailesine mensupsun, derler, neden kendi memleketine gelmiyorsun? Bağdada gelsene!..

Haşim:

— Kendi memleketim mi, der, nasıl kendi memleketim? Benim yazdığım bukadar şiir var. Irakta bu şiirlerimin tek kelimesini anlayacak bulunur mu? Haydi şiirlerimi anlamasınlar, ondan vaz geçtim. Benim burada kırk senelik hâtıram var. Hâtıralarımdan nasıl ayrılırım?.. Haydi diyelim ki, hâtıralarıma da ihanet ettim. Ama benim burada dostlarım var. Dostlarımı nasıl terkederim?... Dostlarımı da terkettim diyelim... ya düşmanlarım?.. Ayol benim burada o kadar düşmanım, o kadar düşmanım var ki, onları nasıl bırakırım, onları nasıl terkederim, onlardan nasıl vazgeçerim?.. Hayır, ben buradan ayrılamam, Bağdada falan gelemem. Her şeyden, her şeyimden ayrılırım ama, düşmanlarımdan asla... Ben onlarsız yapamam...

KABAHAT KİMİN?

Kadın top ağzından fırlamış gülle gibi patronun yanına girdi:

— Alçak herif, diye gürledi. Kızımı ne hale koyduğunu gördün mü? Yanında çalışacağına çöpçü olsaydı daha iyiydi. Kirlettin yavrumu...

Patron soğukkanlılığını kaybetmedi:

— Hanım, bundan bana ne? Sorun kızınıza, odama kendi geldi. Ücretinin azlığından, kendisini ihmal ettiğimden şikâyet etti. Memnun ettikse kabahat mi yaptık?

GELSİN DE GÖRELİM

Taş devrinde, bir büyük kayanın üstünde bir adam duruyordu. İri yarı, elinde de kocaman bir sopa, ama ne sopa.... Etrafa birikenlerden biri sordu:

— Ne bekliyor?

Bir kadın, saçlarını toplıyarak izah etti:

— Erkek bekliyor.. Söyledik lerine itiraz eden bir erkek.

— Ne söyledi ki?

— Herkes istediğini söylemekte serbesttir, var mı itiraz eden? dedi.

FRANSIZ MİZAHINDAN :

Heyecanlı Takip...

ANDRE Hervillet, uzun yıllarını Seine nehrinin köprü altlarında geçirdikten sonra, nihayet doğru yoldan çıkmıştı. Fakat doğru yoldan çıkmanın da kendine göre bir tekniği, hususi şartları vardı. Hervillet, evvelâ bu şartları temin etmek için az bir müddet orada burada namuslu namuslu çalışmak zorunda kaldı. Ahlâksız, yani cemiyet ahlâkından mahrum, tembel bir insan için çalışmak ne zor şeydir, bilemezsiniz. Bunu, Hervillet'ye sormalı... Neyse, çalışıp kazandığı parayla kendisine düzgünce bir kıyafet temin etti.

Bu hazırlıkları tamamladıktan sonra asıl faaliyetine başladı: Bu faaliyet, sokak sokak dolaşmak ve «aralık kapı» aramaktı. Aralık kapı aramak da ne demekmiş? Size izah edeyim:

Doğru yoldan çıkanlar iki türlü olur: Bir kısmı her türlü gayri meşru vasıtaya baş vurarak kazanırlar, bir kısmı ise kendilerini hayat seline bırakırlar. Aralık kapı, bu iki çeşit insanı ayıran bir semboldür. Bazıları kapıları zorla ve gizlice açarken bir kısmı sadece aralık buldukları kapılardan içeri süzülürler. İşte André Hervillet, bunlardandı ve Faubourg Sa'nt-Martin'in dar sokaklarından birini arşınlarken, beklediği aralık kapıyı buldu. Bu, temizce bir evin kapısıydı. Sokakta kimse yoktu. Hemen içeri süzüldü. Beş dakika sonra temiz ceketinin cepleri çeşitli nesnelerle şişkin olduğu halde dışarı fırladı. Acele acele yürümeğe başladı. Lâkin...

Lâkin az sonra korkunun içini buz gibi dondurduğunu hissetti... Çünkü, arkasında bir ayak sesi duymuştu ve bu ses, yakalamak ister gibi hızlı hızlı ona doğru yaklaşıyordu. Hattâ bir aralık: «Hey, Mösyö!» diyen bir ses de işitir gibi olmuştu. Bunun üzerine adamakıllı heyecan lanarak bacaklarını açtı. Derhal ilk rastladığı metroya, yeraltı trenine girdi. Lâkin, kalabalık olan vagonda, uzaktan, bir adamın ötekini berikini ite kaka kendisine yaklaşmak istediğini gördü. Adam gri fötr şapkalı, gözlüklüydü. Sivil polise benzer tarafı yoktu ama, şimdi onları kılık kıyafetlerinden tanımak imkânı kalmış mıydı ki? En ummadığınız insan polis çıkmıyor muydu?

André, meçhul adam kendisine yaklaşırken, ilk istasyonda metrodan indi. Merdivenleri iki şer üçer tırmanarak yan sokağa saptı. Hemen bir dükkândan içeri daldı. Satıcı kız da öyle şeker şeydi ki...

— Bir şey mi emrettiniz Mösyö? Sutyengorjlarımız, her nevi ipekli ve naylon şortlarımız var... Herhalde metresiniz için... Sizin kadar yakışıklı bir gencin en aşağı iki metresi olmasına şaşmamalı...

Aman ne de çıtı pıtı, şeker şeydi... André, kalbi heyecandan gümbür gümbür öterek, kar şısındaki aynada, meçhul takipçinin caddeden geçtiğini gördü. Hemen genç kıza nezaketli bir özür dileyerek dışarı fırladı. Aksi istikamette yürümeğe koyuldu. İşin tersliğine bakın ki, daha ilk «iş» inde başarısızlığa uğruyordu. Ya bundan sonra ne yapacaktı? Bu kadar müsait şartlar altında, oldukça değerli eşya kaldırdıktan sonra böyle enayi gibi yakayı ele verirse... Hayat amma da sürprizlerle do luydu hani...

Bir taraftan ona buna çarpıyor, bir taraftan da motor gibi yürüyor, üçüncü cihettense zihni kırk beygir kuvvetiyle işliyordu. Nereye gitmeli, ne yapmalı, çaldıklarını nasıl elden çıkarmalıydı? Kılıfı hazırlamadan minare çalmağa kalkmanın kötü neticeleriydi bu düşünceler hep. Birdenbire dondu kaldı.

Evet, o idi, o adam... Karşıdan geliyordu. Kendisini de görmüştü. Bir vitrine bakar gibi yaparak tersgeri etti. Lâkin iş işten geçmişti artık.

Daha on adım atmamıştı ki, bir el omuzuna dokundu. Hızla döndü. Niyeti karşısındakinin çenesine yumruğu inip kaçmaktı. Lâkin döner dönmez karşılaştığı manzara onu olduğu yere çiviledi:

Adam, elinde altın bir kol saati tutuyor, ona uzatıyordu. Ne demekti bu? André, düşünecek vakit bulamadı. Esasen aptallaşmıştı. Ellerini hafifçe havaya kaldırdı. Öteki yse bu hareketi başka türlü anlıyarak saati eline tutuşturdu. Sonra telâşlı bir sesle:

— Aman Mösyö, dedi, yarım saattir peşinizdeyim... Maşallah ne de hızlı yürüyorsunuz... Saati almamış olsaydım belki sizi boş yere bu kadar mesafe boyunca kovalamazdım. Ama bir kere aldım. Alınca da karakola teslim etmektense, gözümün önündekine teslim etmek daha doğru göründü bana...

André'nin taş gibi donup kaldığını görünce devam etti:

— Evden çıkarken farkında olmadan saatinizi düşürdünüz de... Ben geçiyordum. Gördüm, aldım. Size yetişmek istedim...

— *Jean Eiffel* —

Bayramdan Bayrama

Akşamdan akşama içerdik evvel,
Yeni şarta göre yaptık bir cetvel.
Gel bili bili gel! Gel ucuzluk geeeel,
Hâlimiz olmadan dünden de beter,
Bayramdan bayrama gelsen de yeter!

Evimiz darsa da gönlümüz ferah,
Neş'emiz sana da verir inşirah.
Sâdece bizlerde bulunmaz külâh,
Var ama lokmamız, gel sen de, yeter,
Bayramdan bayrama gelsen de yeter!

Her gece cinayet bizim sokakta,
Gürültü patırtı hep bu durakta,
İpsizler, sarhoşlar, hepsi ayakta.
Ey bekçi! Kırk yılda yüzünü göster,
Bayramdan bayrama gelsen de yeter.

Arifeden gel git, hazırla bizi,
Sırasıdır gel de satırla bizi,
Bahşişden bahşişe hatırla bizi,
Ey çöpçü! çekinme, gönlün ne ister,
Bayramdan bayrama gelsen de yeter!

Bayramda bey baba olur moruklar,
Hanım anne olan kocakarı var,
Koşar bahşiş diye gençler, çocuklar,
Oğlum, kızım gelir elimi öper,
Bayramdan bayrama gelsen de yeter!

Uğruna savrulmuş saman olduğum,
Eller yârin iken yaban olduğum,
Kurban bayramında kurban olduğum,
İshak kuşu gibi dillerim öter,
Bayramdan bayrama gelsen de yeter!

Bana lâzım değil ihsan, mürüvvet,
Ne bahşiş isterim, ne kurbanlık et,
İstediğim iki şey: Güler yüz, iyi niyet...
Gözümden yaş akar, alnımdan da ter,
Bayramdan bayrama gelsen de yeter!

Falan - Filân

MÜNİF FEHİM

— Bari piyasada itibarım var diye herkese öğünme... Daha bugüne kadar ne Milli Korunmaya gittin ne de beş lira ağır para cezası verdin!..

Sen dolu üç def'acık çek camı da sonra senin,
Vuslatın muhtac-ı ibrâm olsa da mani değil!
— Nedim —

Atladı dâmen tutup üç çifte bir zevrakçeye
Geçti sandım mah-ı nev âyine-i billurdan
— Yahya Kemal —

— Giyinmen için bukadar masraf ediyorum, sen gene çıplaksın, karıcığım!..

TRAKTÖR DAĞITILMASINA BAŞLANDI.. (Gazeteler)

— Geliyooo!..

Hırsız ama...

ARKADAŞ MI? Lânet olsun...

Benim bir sevgilim vardı da.

Haydi, durun da, başıma gelen felâketi size başında nanlatayım. Diyeceksiniz ki, amma da mizah hikâyesi ha... Felâketle başlıyor. Hayır, felâketle başlamıyor, öyle bitiyor. İnsan, sırf arkadaş hatırı için, nelere katlanır, bilemezsiniz...

Bizim Hayri'yi yirmi seneden beri tanırım. İyi çocuktur, iyi arkadaştır. Yahut, ben öyle zannediyordum hiç değilse... Ama, o ne karamanın koyunuymuş meğer. Allah kahretsin, Hayri, şey Neclâ'yı altı aydanberi tanıyordum. Güzel bir duldu. Birbirimize deli gibi âşıktık. Daha doğrusu ben öyle zannediyordum. Meğer o ne karamanın koyunuymuş, Allah kahretsin... Herhalde benim ona deli gibi âşık olduğuma şüphe yoktu. Nihayet, hasret canıma tak dedi. Neclâ'yı elde etmeğe karar verdim. Niyetim, hikâyelerde epey klâsik olmuş bir usule baş vurmaktı. Bunun için bir gün kırk yıllık can kardeşim Hayri'ye gittim, buldum.

— Hayri, dedim.

— Ne var, dedi.

— Gözünü seveyim Hayri'cim, bana bir iyilik et... dedim.

— Hay hay kardeşim, emret.. dedi.

— Bak sana anlatayım, dedim. Ben bir kadına âşıkım. Ama tavvur edemezsin. Fena halde yanıp tutuşuyorum. Yarın gece ona davetliyim. Kadının da gönü var. Anlaşmış sayılırız. Lâkin neden çekiniyorsa çekiniyor. İhtimâl beni gereği gibi tanımadığından henüz, anlıyorsun ya?

— Anlıyorum, dedi Hayri.

— İşte ben yarın akşam onda ermek istiyorum. Bunun için de bir çare düşündüm. Seninle bir kolpo çevirebiliriz...

— Ne gibi? dedi Hayri.

— Sana bugünden evi göstereyim. Yarın gece saat on bire doğru gel. Ben kapıyı aralık bırakırım. Sen yatak odasına geçer, orada tıkırtı yaparsın. Eve hırsız gelmiş olur sözde...

— Ulan Rıfkı, dedi Hayri, bu numara çok beğliktir be. Kadın yutmaz bunu...

— Neden? Bir sana bak, bir bana... Sen atlet yapılı, levend endamlı bir delikanlısın. Bense Allahın bir garibi... Canımı dişime takıp seni bir tepeledim de kaçırdım mı, hangi taş yürekli kadın olsa bu kahramana vurulur...

Hayri, halime acır gibi bıyık altından bir güldü. Sonra:

— Olur, dedi. Hatır için çiy tavuk bile yenir. Nerde kaldı senin gibi heriften yalancıktan dayak yemek. Kalk gidelim...

Gittik. Evi gösterdim Hayri'ye. Mecidiyeköyü'nün nisbeten tenha bir köşesi...

Ertesi akşamı iple çekiyordum. Nihayet Neclâ'ya kavuşacaktım. Eve gittiğim zaman hiz metçi görünürlerde yoktu. Neclâ'cığım, mânalı bir gülüşle:

— İzinli bugün... dedi.

Ooooh, işler ne de tıkırında gidiyordu hani... Derken gecenin saat onbiri oldu. O vakte kadar yedik, içtik. Ben mahmur mahmur onun gözlerine baktım. Bi rara, affedersiniz su dökmeğe gider gibi gidip sokak kapısını araladım. Derken, yatak odası tarafından bir gürültü geldi. İçimden: «Alâ» diyordum. «Hayri geldi... Şimdi herifi tepelerim. Tam da yatak odasında... O kaçınca sevgilim derhal kollarıma düşer...»

Ben bu hayale gülümserken Neclâ yerinden kalktı:

— Bir bakayım... İçeride bir tıkırtı olur gibi geldi kulağıma... dedi.

Hiç ses çıkarmadım. Nasıl olsa içeriden az sonra bir feryat yükselecek, sevgilim beni imdadına çağıracaktı. Koltuğa büsbütün yayıldım. Tuhaf bir kahramanlık ürpertisi sinirlerimi gerdi. Esnedim. Gürültü kesilmişti. Hiçbir ses de duyulmuyordu. Yerimde doğruldum. Acaba sevgilim neden feryat etmiyordu. Yoksa içerideki Hayri değil de kedi filân mıydı? Öyleyse, Neclâ'nın dönmesi lâzım gelmez miydi?

Kalktım. Dar koridoru geçerek yatak odasına yaklaştım. Kapı aralıktı. Nasıl beynimden vurulmuş gibi olduğum halde bayılmadığıma hâlâ şaşarım. Veyyözün zayıf ışığında onları iyice gördüm. Hayri, kolunu sımsıkı Neclâ'nın dasdaracık beline sarmış, kadının dolgun göğsünde eziyor, dudaklarını ağzından bıraktığı zaman fısıl fısıl bir şeyler söylüyordu. Neclâ isterik titreyişlerle kendini ona iyice yaslamıştı. Arasıra kısık kısık gülüyordu. Birbirlerine iyice kaynaştıkları sırada Hayri'nin sözleri bana kadar geldi:

— Yavrum, diyordu köpoğlu, bende profesyonel hırsız suratı var mı? Kapı aralıktı da ondan girdim. Böyle bir hazineyi bulacağımı bilsem duvarları yıkar da gelirdim...

— *Hikâyeci* —

MİLLETLERİN GÜLDÜKLERİ

AMERİKAN FIKRASI :

İki arkadaş barda buluştular. Biri, ötekine sordu:

— Ölürcesine sevdiğin o kızla neden evlenmedin?

Harry, gözlerini kıstı:

— Bilmez misin ben de aksi herifimdir. Kız, nikâh memurunun karşısında «evet» deyince, evlenemedim.

ARAP FIKRASI :

Şeyh, pek hoşlandığı güzel Fransız kızının babasına :

— Kızınızla evlenmek istiyorum, dedi.

— Bilmem ki, nasıl olur?

Şeyh izah etti:

— Bakın nasıl olur: Siz bana kızınızı verirsiniz, ben de ona karşılık size haremimden beğeneceğiniz karılarımdan birini veririm!

ALMAN FIKRASI :

Martha Heine, dert yanıyordu:

— Düşün Berthe'ciğim, heykeltraş sade kübik eserler yapıyordu...

— Ne çıkar bundan?

— Ne çıkarı var mı, bana hakaret etti..

— Ya...

— Evet, çıplak poz verin de heykelinizi yapayım dedi.

İSVEÇ FIKRASI :

Sekreter yeni işe başlamıştı. Patronunun yanına girdi ve tatlı bir gülümseme dudaklarını süslediği halde sordu:

— Orijinal bir el yazım var, değil mi efendim?

— Evet dedi patron, hattâ imlânız da gayet orijinal!

JAPON FIKRASI :

Şu-Hai ile Yung-Miang yolda giderlerken birdenbire haykırarak yanlarından koşa koşa geçen bir genç gördüler. Şu-Hai, hayretle sordu:

— Pek muhterem Yung-Miang, bu giden talihsiz kimdir, biliyor musunuz?

— Biliyorum aziz Şu-Hai... Karımı ayartıp kaçıran genç!

MACAR FIKRASI :

İşçiler, aylardanberi uğraştıkları «Sol Kanat» adını taşıyan hükûmet konağını yıkmak üzere ayaklanmışlardı. Molnar Herzog bağırdı:

— Sol kanat'ı yıkmak için ne bekliyoruz?

Sağ taraftan biri cevap verdi:

— Tamamlanmasını!

İNGİLİZ FIKRASI :

Şirket müdürünün kapısı açıldı. Bir memur girdi:

— Ne istiyorsunuz? diye sordu müdür.

— Aldığım ücret çok az, şikâyetçiyim, artırın....

— Siz hangi servistesiniz?

Memur bir an tereddüt etti:

— Şikâyet masasına bakıyorum efendim!.

YAZISIZ!..

— İngiliz —

— Ben gömleğimi astım, şimdi sıra sende!.

— İtalyan —

— Ayıp, ayıp... Bir Mamut için döğüşmeğe değmez!..

— Fransız —

ERKEK SABAHAT

★ MİZAHİ ROMAN — 24 ★

— Vallâhi, dedi, iyice aklımda yok ama, o kadar gürültü patırdı ediyorlar ki, insana bin çocuktan fazla imiş gibi geliyor.

Bunu söyledikten sonra İsmail efendi adındaki hademeye dönüdü:

— Kaç çocuk var İsmail efendi?

İsmail efendi:

— Dün altmış dört baştı ama gece kaçının kaçtığını bilemiyorum.

Kurbağa kadın:

— Biz bunlara sanki kendi çocuklarımızmız gibi bakarız, dedi.

Bir gazeteci:

— Ne yerler? diye sordu.

Hademe İsmail efendi lâfa karıştı:

— Ne verirsek yerler beyefendi, bunlar tıpkı obur adamlar gibidir. Hiç yemem demezler. İnsanın ağzı olur da yemez mi beylfendi? Öyle, şunu bunu seçmezler. Ne bulsalar yerler.

Aramızda yedi yaşında ancak gösteren bir çocuk var. İsmail efendinin ayağını çekti. İsmail efendi çocuğa bir tokat indirdi.

Kurbağa kadın:

— Katiyen dayak yemezler, dedi, en modern terbiye usulleri ile bunları terbiye ediyoruz.. Hattâ meşhur bir Alman sirkinin köpek terbiyecisi geldi de parmağı ağzında kaldı. Bu kadar senelik terbiyeciyim, hiç böyle sizdeki gibi terbiye görmedim, dedi.

— Usulleriniz nedir efendim?

Kurbağa kadın, buu soran gazeteciye:

— Sırdır, söyliyemeyiz. Ama size söyliyeyim, dedi, tatbik ettiğimiz usul tamamen millî terbiyeye uygundur.

En küçüğümüz olan çocuk, tekrar İsmail efendiye yapıştı:

— Amca!.. Çişim geldi.. dedi.

İsmail efendi:

— Burası neresi ulan piç! dedi. Öyle her aklına geldiği zaman çiş edilmez.

Çocuk:

— Küçük, dedi, küçüğü geldi.

— Küçüğü gelsin, büyüğü gelsin, isterse ortancası gelsin... Burada intizam var. Her şey sa atle... Patlmadın ya, bekle!

Kurbağa kadın gazetecilere:

— Şimdi dedi, yavrularımıza hediye dağıtmak üzere gelen hayırsever vatandaşlarımızı size takdim ediyorum. Bay Osman, kendisi balıkçıdır.

Balıkçı Osman:

— Ben, dedi, hayır işlerini çok severim. Üç gün önce palamut akını vardı. Balık karaya vurdu. Palamudun çifti yirmi beş kuruşa kadar düştü. Bu fiyata para kazanmaz namussuzum. Bari denize dökelim de fiatlar düşmesin, dedik. Bu sefer de belediye, uzağa götürün de orada denize dökün, dedi. Balıkları uzağa taşımak hem masraf, hem zahmet... Başladı palamutlar da bozulmağa. Düşündüm, taşındım, en sonunda denize dökmektense, bari şu çocuklar bol bol yesinler de dua etsinler, dedim. Şimdi bir araba gönderip balıkları alacaklar.

Gazete fotoğrafçıları bu hayır sever vatandaşın fotoğraflarını çektiler.

Kurbağa kadın ikinci hayırsever vatandaşı tanıttı:

— Memleketimizin maruf tüccarlarından bay Nurullah... Ken dileri, birer çift çorap hediye ederek yavrularımızı sevindirmiştir.

Fotoğrafçılar onun da resmini çekerlerken:

— Resmim gazeteye basılacak mı? dedi.

Fotoğrafçılardan biri:

— Güzellik müsabakasına gönderecek değiliz ya, elbette gazetede basacağız, dedi.

O zaman maruf tüccar:

— Durun öyle ise, dedi, yarının istikballeri olan yavrularla bir arada resim çektirelim.

İçlerinde en iyi kalplisi bana bu adam geldi. Bizim aramıza girdi. Ben galiba adama fazla ısınmış olacağım ki, iyice sokulmuşum. Maruf tüccar bay Nurullah:

— Uzağa dur biraz, dedikten sonra üstünü eliyle silkeledi.

Kurbağa kadın da aramıza geldi. Aliye:

— Şöyle dur biraz!.. diye geriye itti. Sonra:

— Betül, sen de gel, hâtıra olur, dedi.

Betül:

— Geleyim mi? diye sordu.

— Gel canım...

— Bilmem ki, acaba gelsem mi?..

Bir kaç defa böyle sorup da kimseden cevap alamayınca o da geldi ve yurdun genç müdiresine:

— Siz de gelin! dedi.

Güzel müdire hanım:

— Aaaa... Nasıl olur, ben nişanlıyım, dedi, nişanlım müsaade etmez.

(Devamı var)

BEKTAŞİ FIKRALARI Müsabakası

SEN KIZILBAŞSIN

Bir Sünnî bir Bektaşiyle:

— Sen kızılbaş mısın? der.

Bektaşi:

— Görüyorum ki, Kızılbaşlıkla yakından alâkalanmak istiyorsun, ben kızılbaş değilim ama, bizim birader kızılbaştır, sizi onun la tanıştırayım, o sizin merakınızı giderir. Cevabını verir.

SÜLEYMAN A. SIRRI
Erkek Sanat Enstitüsü, İlce Sanat kursu öğretmenlerinden
SEMİRKENT

○

CENAZE NAMAZI

Sofunun biri, Bektaşi canlarından birine sorar:

— Namaz kılındı mı acaba?

— Herhalde kılınmıştır.

— Sen kılmadın mı?

— Hiç kılmaz olur muyum!

— Kılalı çok oldu mu?

— Şöyle böyle 20 sene oldu... Merhum pederin cenaze namazında kılmıştım.

ERMAN KAYHAN
(Lütfen adresinizi gönderin)

○

BEKTAŞİNİN GÖMLEĞİ

Bektaşinin gömleği fazlaca kirlenmiş, ahbaplarından biri, bu gömleği yıkamasını söylemiş. Bektaşi şu cevabı vermiş:

— Yine kirlenecek değil mi?

— Yine yıkarsın.

— Yine kirlenir.

— Yine yıkarsın.

Bektaşi artık dayanamamış:

— Behey evlât biz bu dünyaya sadece gömlek yıkamağa mı geldik, demiş.

SABİHA GÜNEY
İhsaniye Alt sok. No. 76
Üsküdar — İSTANBUL

MERAK ETTİKLERİ ŞEY!

Bir iftar sofrasında tesadüfen gayet zayıf iki hoca efendi ile yüz yirmişer kiloluk iki bektaşi babası karşı karşıya düşer. Hocalar babalara bakar, bakar bıyık altından gülerek bir şeyler fısıldaşırlar. Bu hal bektaşilerden birinin dikkatini çeker, dayanamaz, hocalara sorar:

— Erenler, bizlere bakar, bakar gülersiniz, acaba sebep nedir?

Hocalardan biri cevap verir:

«— Ne cami bilir, ne namaz kılar, ne de oruç tutarsınız. Yer, içer, böylece küpler gibi şişersiniz. Cehennemde çatır çatır nasıl yanacaksınız, onu merak eder dururuz!

Hazır cevap baba erenler hemen mukabele eder:

— Bizi cehenneme attıkları zaman biz etli, yağlı olduğumuz için ateşi söndüreceğiz, sizin gibi kuruları bizim yanımıza sokacaklar sizin yanınız sıra biz de yanacağız, bunu bilmiyecek ne var, der.

A. AKKUZU
Polis merkezi karşısında No. 18/20 Yüksel Ap. Kat: 4
Kasımpaşa — İSTANBUL

○

NE AYIP ŞEY!

Vaiz camide günah işliyenlerin ahrette, suç olan uzuvlarından asılacaklarını anlatıyordu. Bu sözleri dinleyen çapkın bir bektaşi, manzarayı şöyle bir göz önüne getirince dayanamıyarak yanındakilerini dürter!

— Ne ayıp şey!

RENDA OSMAN
Yeldeğirmeni sok. No. 6
Kadıköy - İSTANBUL

YAZISIZ!..

YAZMASI SİZDEN, ÇİZMESİ BİZDEN...

Çocuk — Yavrum Cadillac, helâl olsun sana bu yollar!..
Yazan: Hilmi Ertok - Çengelköy Kuleli cad. No. 37
Çizen: Orhan Enez.

ALLAHIN İŞİ

Bir gün Bektaşi babası İstanbula gitmek için sabahleyin erkenden kahvaltısını yapmadan köyünden çıkar, yola koyulur. Giderken fena halde karnı acıkır, böyle bir müddet gittikten sonra, yol kenarında bir incir ağacı görür, hemen ağaca çıkıp, incirle karnını doyurmağa başlar. İncir koparırken eliyle orada bulunan bir böceği ezer. Böceğin fena kokusundan rahatsız olan Bektaşi, ellerini havaya kaldırıp: «Ey Allahım, bu pis böceği neye yarattın sanki» diye bağırır, söylenir.

Orada incirle iyice karnını doyurup tekrar yoluna devam ederek İzmire gelir. Gelir ama, aç karnına yediği incirlerden gayet fazla sıkıntı görmiye başlar, karnı fena halde şişer ve ağrır. Bir türlü sıkıntısını def edemiyen Bektaşi, elini karnına bastırarak iskeleden biletini alır, oralarda eli karnında dolaşmıya başlar.

Bektaşinin vaziyetini gören bir ihtiyar, yanına sokularak, sorar.

— Hayır ola erenler.

Bektaşi babası vaziyeti anlatır.

İhtiyar onun kolayı var, incir ağaçlarında bulunan kokulu böcekler vardır, onlardan bir tane yutuver, bir şeyin kalmaz, der.

Bektaşı derhal ihtiyarın sözünü yerine getirir, sıkıntılardan kurtulur.

Vapurun saatı gelince vapura binip İstanbulun yolunu tutar. Yolda, çıkan büyük bir fırtınadan, vapur bir sandal gibi sallanmıya başlayınca, bütün yolcular Allaha yalvarmıya başlarlar. Bizim bektaşi babası ise hiç oralı olmayıp, güvertede yan gelmiş demini çekmiye devam eder. Bu vaziyeti gören yolcular, başına toplanarak,

— Hey babalık, sen ne biçim adamsın, senin hiç Allahtan korkun yok mu, vapur batacak, sen de bizimle beraber havanın düzelmesi için dua etsene, diye çıkışırlar.

Bektaşi babası hiç istifini bozmadan:

— Benim Allahtan korkum var, onun için Allahın işine karışmam, ben bu sabah Allahın işine karıştım da öğleye varmadan bana osurgan böceği yedirdi, diye cevap verir.

MESUT ÖNCEYİZ
Saruhan Mah. Varlık Sok. No. 3
MANİSA

○

ERİK YUMUŞASIN

Bektaşi babası bir Ramazan günü, erik ağzında iken bir sofuya rastlar:

Adam sorar:

— Utanmıyor musun oruç yemeye?

Tabii bektaşi babası bu lâfın altında kalmaz.

— Akşama kadar ağzımda yumuşatıyorum, cevabını verir.

SAİM ÖZTEN
Çarşamba Bilgiçler Sok. No. 10
Fatih - İSTANBUL

MAHALLENİN KISMETİ

★ AKBABANIN MİZAHİ ROMANI — 6 ★

Mâide ismi, nasıl kullanıldığını bilmedikleri bir eşya gibi onlara yabancı geldi; mahallenin yabancısı olduğu buzdolabı, elektrik süpürgesi gibi bir şey.. Ama hiç kimse onun adını söylemiyor. Hep «Mahallenin Kısmeti» diyorlardı.

Atiye ile Sıdıkanın ziyaretinin dördüncü günü akşamı idi. Kuşlu Mescit minaresinde akşam ezanı okunalı ancak bir saat olmuştu. Hacı Mesudun evinde lâmbalar söndü, pencereler kararardı. Sonra sokak kapısı açıldı. Hacı Mesut önde, Mahallenin Kısmeti arkada yürüdüler. Şu seksenlik, doksanlık ihtiyar dedikleri Hacı Mesut yürürken, tank yürür gibi oluyor, insana yerler sarsılacakmış gibi geliyordu. Yokuşu indiler. Kuşlu Mescidin türbesinden sola saptılar. Sağdaki aşı boyalı, sakağa bakan yüzündeki delik deşikler, paslı tenekelerle kapanmış bir evin kapısını çaldılar. Postacı Tahsin, pencereden başını uzattı. Kapıdaki iki karaltıyı tanıyamadı.

— Kim o?..

Hacı Mesut, kendini tanıtmak için öksürdü:

— Benim Tahsin efendi.

Postacı Tahsin, Hacı Mesudu hemen tanımıştı:

— Bu adam neye gelir bizim eve ki...

Dedi. Sıdıka, korkudan titredi. Kocası, Hacı Mesutlara gittiğini öğrenirse, bu gece kocasından bir temiz dayak yer, bütün mahalle de ayağa kalkardı.

— Dur, açıp da bakayım!.. diye fırladı.

Sokak kapısını açtı.

— Buyrun efendim... Hoş geldiniz.

Mâide eğilmiş iskarpinini çıkarıyordu. Sıdıka, Mâidenin duymıyacağı kadar Mesut efendiye yaklaştı:

— Ah ne olur, size geldiğimi söylemeyin... Yalvarırım, diye fısıldadı.

Hacı Mesut, cevap yerine sol eliyle Sıdıkanın dolgun kolunu tuttu. Beş parmağı pençe gibi yumuşak tenine geçmişti. Sıdıkanın yüzünden sam yeli esmiş gibi bir soluk geçti.

Postacı Tahsin, Hacı Mesudun ziyaretinden hiç memnun olmamıştı. Fakat «Mahallenin Kısmeti» denilen âfeti görünce, hoşafın yağı kesildi. Sanki birden çarpılıvermişti. «Mahallenin Kısmeti» Postacı Tahsine mi kısmet olacaktı?

Kiraz dudaklar, çatlamış nar gibi hafifçe aralık duruyor, inci dişler pırıl pırıl parlıyordu. Saçlar bir ipek eşarp içinde toplanmıştı ama, o kadar gürdü ki, büklüm büklüm, kıvrım kıvrım ensesini, gerdanını sarıyordu.

Postacı Tahsin, artık Hacı Mesudu nasıl ağırlıyacağını bile miyordu. Hacı Mesut, Sıdıkanın gözünün içine bakarak:

— Aşkolsun Tahsin, dedi, ayol benim bu mahallede en çok sevdiğim delikanlı sensin. İnsan bir kere Hacı Mesut amca ne âlemde diye uğramaz mı, hal hatır sormaz mı? Bir kere kapıdan olsun, güle güle oturun, uğurlu kademli olsun demez mi?

Postacı Tahsin af diliyor, özür diliyor, postahanede haftada üç gece nöbet tuttuğunu yana yakıla anlatıyordu. Hacı Mesut:

— Ya... bak işte ben evlendim. Nasıl benim hanımı beğendin mi?

Postacı Tahsin, ne cevap vereceğini şaşırdı. Koskoca adama babası değil dedesi yerinde adama böyle konuşmak yaraşır mıydı? Demek ki, mahallede dönen dedikodular doğru idi. Hacı Mesut, sırf gözünün zevki için bukadar körpe, güzel bir kızı nikâhla almış, zavallı kızın sağdan soldan otlamasına da ses çıkarmıyacaktı.

Postacı Tahsin, biraz utanır, biraz da çapkın bir eda ile göz kuyruğundan Mahallenin Kısmetine bakarak;

— Maşallah... dedi, siz beğenmişsiniz ya... Allah size bağışlasın...

Hacı Mesut öksürdü. Çürümüş pencere çerçevelerindeki camlar sarsıldı.

— Bende iş kalmadı, dedi, ihtiyarladık Tahsin, ihtiyarladık.

Kadınların yanında, hele böyle ihtiyar bir adamın bukadar açık konuşması, Tahsinin hoşuna gitmedi, kaşları çatıldı. Demek bütün mahalle erkeklerinin dedikleri gibi, bu koca ihtiyarın mezhebi genişti. Mâide'ye bakıp yutkundu. Anlaşılan Mahallenin Kısmeti kendisine kısmet olacaktı. Genç kadın yayları bozulmuş, içinden kıtıklar pırtlamış koltukta oturuyordu.

Postacı Tahsin efendi, kaçamak bir gözle Mahallenin Kısmetini baktı. Dizkapaklarının yuvarlaklığı, ince ipekli siyah kumaşın altından inadına belli oluyordu. Siyah ipekli kumaş, gümüş gerdanı büsbütün meydana çıkarmıştı.

(Devamı var)

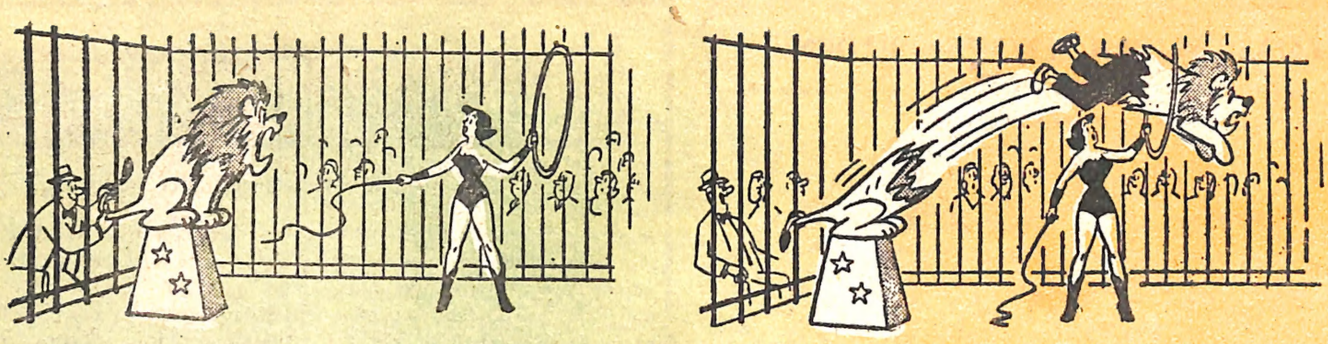

YAZISIZ!..

— İtalyan —

Dünya Karikatürleri

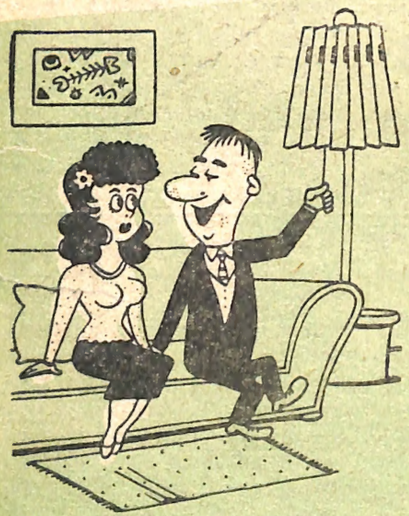

— Bu da yeni bir oyun: Ben ışığı söndüreceğim, sen de, seni kim öptüğünü bulacaksın!..

— Alman —

YAZISIZ!..

— Fransız —

YAZISIZ!..

— İtalyan —

— Son günlerde bana bir hal arız oldu, pek çabuk âşık oluyorum!..

— Fransız —

YAZISIZ!..

— İngiliz —

— Mamboya ne zaman başlıyacağız hocam?..

— İtalyan —

Yemeklerimi Pişirmek için yalnız
VİTA'yı kullanıyorum çünkü

Vita, paramın en iyi karşılığıdır.

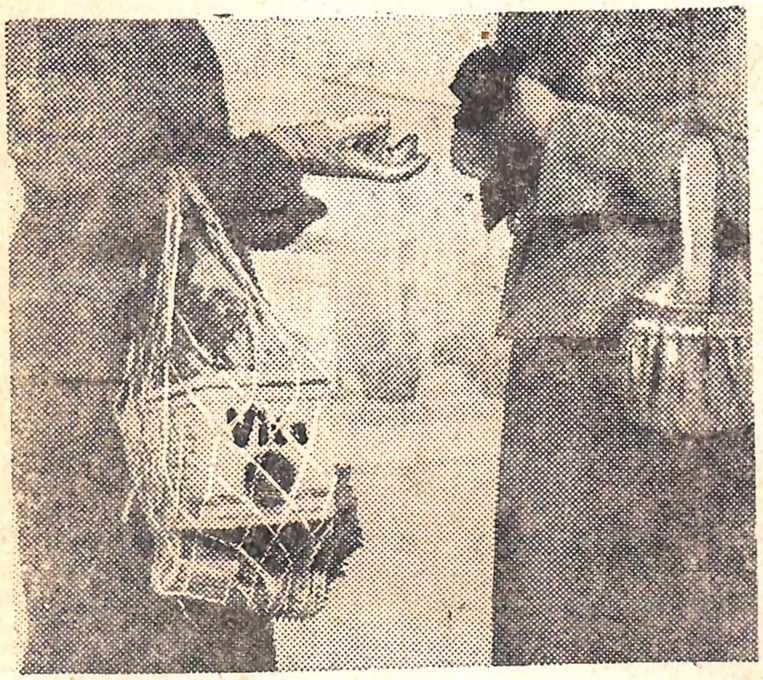

Hakikaten, VİTA'yı muntazaman kullandığınız takdirde, her yemeğinizin besleyici kıymetini arttırmakla beraber, mutfak bütçenizden esaslı bir tasarruf yapmış olursunuz.

Fevkalâde sâf ve tabiî bir gıda olan VİTA çok kolay hazmedilir. VİTA ile yemekleriniz hafif ve hafif olduğu nispette de.. fevkalâde besleyici olur.

Kızartmalarınız için de, şimdi, VİTA kullanınız: neticeden çok memnun kalacaksınız.

VİTA, paranızın en iyi karşılığıdır.

Vita
UNİ

V.41

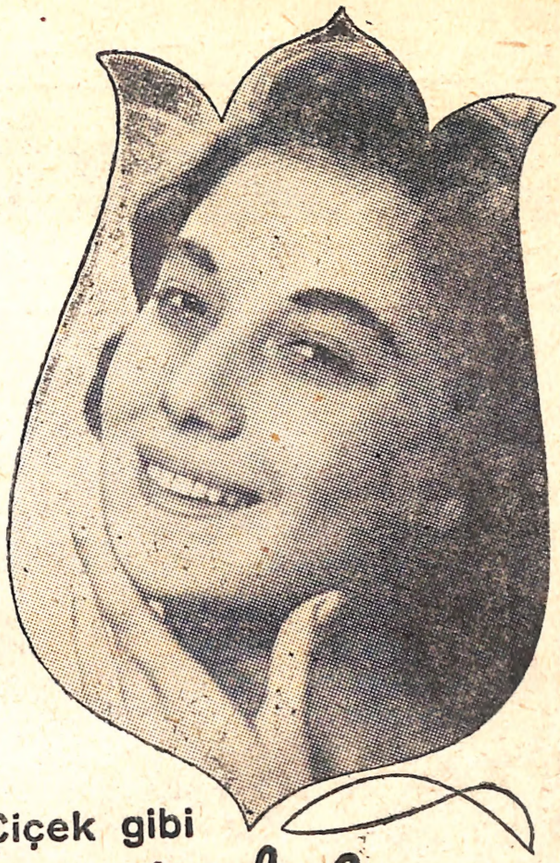

Çiçek gibi
taze
bir cilde sahip olmak isterseniz

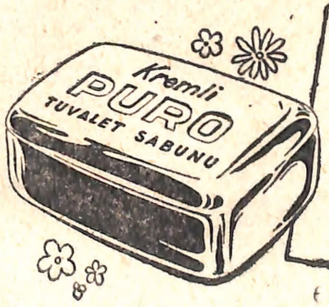

Siz de benim gibi yapınız.. banyo ve lavabonuzda bol köpüklü - nefis kokulu, kremli PURO TUVALET SABUNU kullanınız.

Güzelliği ile nam salan genç filim yıldızı DENİZ TANYELİ hayranlarına Puro Tuvalet Sabunu tavsiye ediyor. Deniz diyor ki "Puro cildin krem ihtiyacını karşılar... Puro cildi besler, havanın ve makyajın muzur tesirini bertaraf eder. Puro gençleştirir... güzelleştirir... cazibenizi arttırır..."

Deniz Tanyeli

BOL KÖPÜKLÜ - NEFİS KOKULU

PURO

Tuvalet sabunları 100 de 100 saftır

56-17

Sahibi:
YUSUF ZİYA ORTAÇ

Yazı İşlerini fiilen idare eden
AHMET KOÇER

Teknik Sekreter:
Selâmi M. YURDATAP

Adres: Koldfarer Cad. No. 8-10. Daire 3.
Telefon: 221811
Abone: Seneliği 25, 6 aylığı 12,5 lira.
Fiatı: 50 Kuruş

Basıldığı yer: ERCAN Matbaası

GRAFİKA

Akbaba

Siyasî Mizah Gazetesi

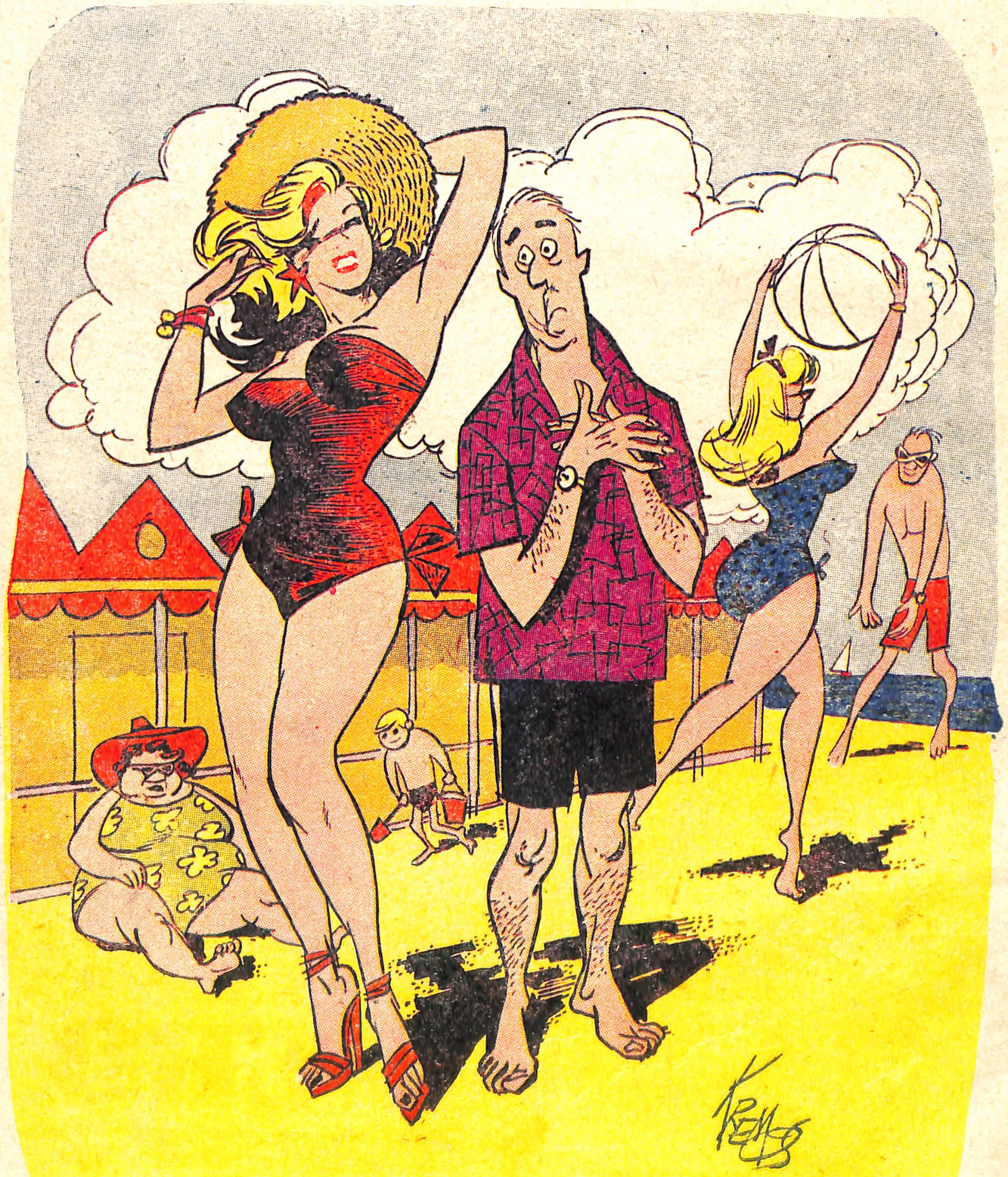

— Beni seviyor musun?... Bu kadar az görmekle mi?...